KEZBAN

Aylık Kadın Dergisi 1.Sayı 10 Haziran 2016

#VELEVKİKEZBANIZ

Gün geçmiyor ki ülkemizde cinsiyetçilik adına bambaşka boyutlar yaratılmasın. Fiziksel şiddet artık elle tutulur gözle görülür hale gelmiş vaziyette, bunu kimse inkâr edemez. Peki ya dilsel şiddet? Bunun da millet olarak kitabını yazarız. Belki kitabın adını da 'Kezban' koyarız. Çok tanıdık değil mi?

Kadınları Kezban olarak etiketleme trendi bundan yaklaşık 4-5 yıl önce başladı. Zaten zor bir ülkede yaşamanın acısıyla her gün yüz yüze gelirken bir de bu akımla parçalandık. Onların zevkine uygun giyinmediğimiz, kendi vücudumuza ait olan tüyleri aldırmadığımız, özgüvenli olduğumuz, kilolu veya zayıf olduğumuz, feminist olduğumuz, sözümüzü sakınmadığımız ya da çekingen olduğumuz, erkeklere özgü olarak tabir edilen şeyleri sevdiğimiz ya da kızlara özgü şeyleri sevdiğimiz için bu hakarete maruz kaldık. Yani anlayacağınız bu sözcüğün belli bir tanımlaması yok. Kullanan kişinin zevklerine göre değişiyor. Fakat tek bir hedef var ve bu hiç şaşmıyor, kadınlar!
Sosyal mecralarda da sıkça karşımıza çıkıyor bu cinsiyetçi sözcük. Facebook, Twitter ve Onedio Kezban şakalarıyla kaynıyor.
Hadi bir göz atalım bakalım minik seksist yuvası Ekşi Sözlük'te Kezban nasıl tanımlanıyormuş.
° alttan çıtçıtlı body giyer, maksat beli üşümesin. (Evet, bel soğukluğuyla karşı karşıya kalmak ve çatalının gözükmesini istememek Kezbanlık. Bravo!)
° bıyık ve favorileri birçok yeni yetme delikanlıya taş çıkartır. (Evet, çok yakışıklıyım.)
° şeffaf askılı sütyen giyer. (Nasıl bir sütyen askısı tercih edersiniz bayım? Çok sık kullandığınız belli.)
° kıl ve tüyleriyle gurur duyar. (Elbette gurur duyuyorum, yumuşacıklar.)
°karşısındaki adam ne sipariş ederse, "aynısındeeaaan" der.
° sokakta adres sorsanız yine de sizin ona asıldığınızı düşünecek kadar kalkık bir popoya sahip olan kız tipidir. (Ben buna kalkık popo değil taciz edilmekten yılmış popo derdim. Malum, ülkede neler döndüğünü biliyoruz.)
° kollar bağlı, surat asık yere bakarak yürür. (Evet, bundan sonra seni memnun etmek için catwalk yaparak yürüyeceğim.)
İşte içler acısı bir tablo. Türkiye'nin bilgi edinmek için en çok kullanılan platformlarından birinde durum bu denli vahim. Kezban başlığının altına yazılan birkaç itiraz cümlesi dışında kalan her şey hakaret. İşin kötü yanı bunun taciz, cinsiyetçi söylem olduğunun farkında bile değiller. Bu adamlar kadın düşmanını sadece fiziksel şiddet ve tacizde bulunan erkekler zannediyorlar fakat kendilerinin de kadın düşmanı olduğunu farkında değiller.

Editorden

NeslişahYAMAK

'Şaka yaptım yööeğğ' evet elbette, ilk savunma her zaman budur. Ama şakanın kakaya dönüşme sürecinin de ne kadar hızlı olduğunu iyi biliyoruz.
Bu iğrenç 'şaka'yı sık sık kullanan sadece eriller değil tabi ki. Kadınlar da sık sık başvuruyorlar bu yola. Hemcinsini aşağılamak, kendini üstün görmek, en azından üstün hissedebilmek, karşı cinsin gözünde daha üst basamaklara çıkmak için kullanıyorlar besbelli. Bu nedenle her şeyden önce eril dilden kurtulmalıyız kadınlar olarak.
Peki, bu sözcük bizim canımızı gerçekten yakmalı mı? Kesinlikle hayır!
Onlar da bunu istiyorlar zaten. Kendi kriterlerine uymamızı, onların istediği gibi kadınlar olmamızı, susmamızı, evde oturmamızı, yemek yapmamızı, tüylerimizi 'onlar için' almamızı, onların tanrı olduğuna inanmamızı istiyorlar. Bu yüzden Kezban etiketini üstümüzden atmaya çalışarak zaman harcamak yerine kendi başımızın dikine gitmeliyiz. En azından bir miktar içselleştirmeliyiz bu kelimeyi. Böylece başkalarının istediği gibi biri olmaya çalışırken kendimizden, gerçek benliğimizden olmayız.

İmtiyaz Sahibi
Yrd. Doç. Dr. Onur ÖKSÜZ

Genel Yayın Yönetmeni
Neslişah YAMAK

Görsel Tasarım
Yaprak Merve TOPAL

Sosyal Hayatın Vebası

Neslisah YAMAK

Sexism

Neredeyse tüm dünya toplumlarında kadınlar ikinci plana atılıyor ve belli kalıplara sokulmaya çalışılıyor. Peki bu kalıpları kim belirliyor? Elbette günümüzde sosyalleşmenin nadide araçları, gazeteler, dergiler, internet ve özellikle de reklamlar. Tüm bu mecraların katkısıyla ortaya çıkan ve derinleşen kalıplar ise cinsiyetçiliği toplumlara empoze etmeye devam ediyor.

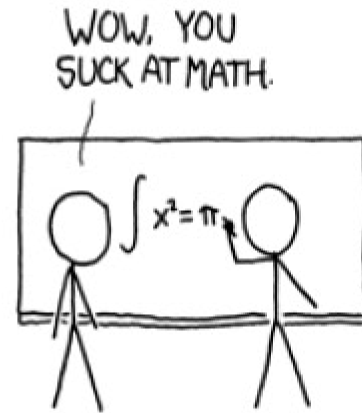
Nedir Cinsiyetçilik/Seksizm?

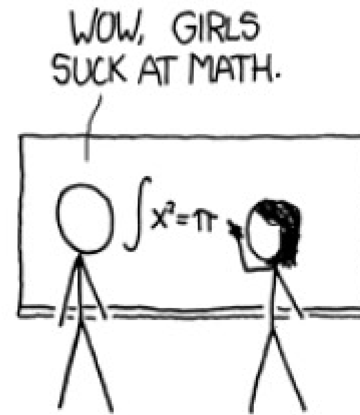
Öncelikle konumuzun seks ile hiçbir alakası yok. Sexizm, kişilere biyolojik cinsiyetleri üzerinden roller biçmek, toplum içinde kadın ve erkeğe farklı değerler yüklemektir. Ataerkil toplumlarda seksizm, kadının bastırılması, ezilmesi, ötelenmesi şeklinde kendini gösterir. Davranışta ve dilde ayrı ayrı yer eder.

Cinsiyetçi Dil=Cinsel Şiddet

Cinsiyetçilikle en çok karşı karşıya kaldığımız yer hiç kuşkusuz günlük hayatta kullandığımız dil. Atasözleri, deyimler, küfürler ve çeşitli futbol tezahüratları cinsel söylemlerin hat safhada olduğu dilsel ürünler.
Türk gelenek ve göreneklerinin sözlü ifadeleri olan atasözlerimiz ise tüm bunların başını çekiyor.
''Kızı boş bırakırsan ya davulcuya varır ya da zurnacıya''
''Kızını dövmeyen dizini döver''
"Hem kız, hem baldırı düz, hem de ucuz olur mu?"
"Oğlanı her karı doğurmaz, er karı doğurur." gibi sözlere ev sahipliği yapan dilimiz için bu yüz kızartıcı bir kara leke gibi duruyor.
Bazen rahatlamamızı bazen de kendimizi ifade etmemizi sağlan küfürler de tıpkı atasözlerimiz gibi kadının toplumdaki yerini ikinci plana atıyor. Bu işin en acı tarafı ise küçük, büyük, kadın, erkek demeden, hiç sorgulamadan kullanılması ve günden güne yayılması.

Tüm bunların dışında tam bir cinsiyetçilik ayini gibi duran futbol karşılaşmalarımız var. Hep bir ağızdan söylenen cinsiyetçi tezahüratlar sorumlu mecralar tarafından bazen yasaklansa da çoğu zaman görmezden geliniyor.

Şimdi Reklamlar!

Televizyon, dilden sonra cinsiyetçiliğin kullanıldığı ve yayıldığı en önemli alandır. Diziler, filmler, reklamlar kadınlara tek tek rol biçip onları izleyiciye aktarıyor ve izleyici de zamanla bunlara boyun eğmek zorunda hissediyor kendini. Fakat reklamlar bu işin bambaşka bir boyutunda. Görsel ve yazılı iletişimin kolay dağıtıldığı yıllardan beri reklamcılar daha çok dikkat çekebilmek için her seferinde kadını öne sürüyorlar. Bunu sadece tek bir yolla da yapmıyorlar. Bazen kadın vücudunu ve çıplaklığını kullanıyor bazen de kadının toplumdaki rolünün sadece ev işleriyle sınırlı olduğunu izleyicilere anlatıyorlar.
1960'lı yıllarda kadın vücudunun reklamlarda kullanılmasının yasak olması bile durdurmamış reklamcıları. Sadece bir kadın başı kullanarak bile birçok ezici mesaj vermeyi başarmış ve kadınları ev işi dışında bir şey yapamayacak kadar aciz resmetmişler toplumların önünde. Hatta bunu hayvan kahraı savunucusu olan PETA vakfı bile yapmış.
80'lerde ise artık kadın vücudu legal bir hal alınca iş tamamen çıplaklığa dönüşmüş. Günümüzde de hala değişen bir şey yok. Kadınlar reklamlarda ya bulaşık yıkıyor ya gömlekteki lekeler çıkmadığı için dert yanıyor ya da erotik bir biçimde dondurma ısırıyor.
Şimdiye kadar hiç aile arabasını kullanan bir kadın gördünüz mü reklamlarda? Hayır. Çünkü aile reisi reklamcılara göre her zaman erkektir. Peki normal arabayı neden hep erkekler kullanır reklamlarda? Kadının aklı yok mudur o kadarcık bile? Bulaşık yıkayan erkek, şehvetle çikolata yiyen erkek? Hayır mı? Elbette göremezsiniz, çünkü bunlar kadınların işi!

Türk Basınında Cinsiyetçilik

Kadını "namus" ve "ahlak" gibi son derece kişisel ve muğlak terimler çerçevesinde ele alan, onu cinsellik, iktidar, aşk, aldatma/aldatılma, intikam, kıskançlık gibi konuların merkezine yerleştiren, "annelik" ve "ev kadınlığı" gibi rollerin bir kadının birincil vasıfları olduğu kabulüne hizmet edecek şekilde hareket eden bir medyamız var. Ve medyamız her seferinde cinsiyetçi söylemlerle öne çıkmaktan çekinmiyor.

Kadına şiddette son nokta

SIĞINMA EVİNDEN ÇIKARDI

Manisalı 2 çocuk annesi Şefika Etik, 19 yıllık dayakçı kocayı terk edip sığınma evine yerleşti. İşsiz koca İbrahim Etik, dün dil dökerek kadını eve getirdi. Bir saat geçmeden yine şiddete başladı. Kadın elinde mutfak bıçağıyla kendini banyoya attı.

BIÇAKLADI, EVİ ATEŞE VERDİ

Banyoya dalan gözü dönmüş koca, bıçağı kadının sırtına sapladı. Şefika Etik acı içinde kıvranırken, koca tüpü açıp evi ateşe verdi. Yangına gelen itfaiye, kadını kanlar içinde buldu. Etik, "İhanete uğradım, bıçakladım" dedi. Kadın kurtarılamadı. Ahmet ÜNSAL/27'de

HT GÜNÜN OLAYI

Haber Türk gazetesinin şiddete uğramış olan bir kadını manşet olarak verip sansür kullanmaması.

Münevver Karabulut cinayeti, medyanın daha çok "magazinel" boyutuyla ilgilendiği, reyting unsuru olarak kullanılan, genç kızın sevgilisinin oluşunun ne kadar "yanlış" olduğu düşüncesi üzerinden yapılan argümanlar eşliğinde servis edildi

Nakavt

YALOVA Osmanlı Park'ta yürüyen genç kadın ve erkek tartıştı. Tartışma büyüyünce erkek, kız arkadaşını darp etmeye başladı. Aldığı yumruk darbeleriyle ağzından ve burnundan kanlar gelen genç kız, yere yığıldı. Vatandaşlar ise yaralı kızın yanından el ele tutuşarak yürüyüşlerine devam etti. Yaralı kız hastaneye kaldırılırken, polis dayakçı sevgiliyi arıyor.

Takvim, darp haberini "Nakavt" başlığıyla verdi.

Arınç Yine Yaranamadı

Ana Sayfa » GÜNCEL 10.04.2013 11:25 - A | A +

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, biraraya geldiği Milliyet yazarlarına yine yaranamadı... BDP'li kadın vekillerin polis tokatladığını hatırlatınca, zılgıtı yedi...

Milliyet Yazarlarıyla Biraraya Gelen Arınç **YİNE YARANAMADI**

"Sayın Arınç Orada Duracaktınız"

Haber Vaktim, Bülent Arınç'ın "BDP'lileri nasıl kadın sayıyorsunuz?" sözünü eleştiren köşe yazarlarına hitaben "Arınç yine yaranamadı" başlığını attı (2013)

18 Eylül 2005, Pazar

Hıncal'ın Yeri

HINCAL ULUÇ

İnkar etmenin dayanılmaz cazibesi..

paylaş tweetle paylaş

Eline bir cep telefonu al, iğrenç görüntüler çek.. Sonra savcılığa git.. "Bunları Hıncal çekti" de.. Savcı da Hıncal'ı tutuklasın..

Yok yahu!.

Görüntüden yer belli değil.. Adam hiç belli değil.. Tek delil, yataktaki kadının ifadesi..

O ifadeye ne kadar güvenirsiniz, o da belli değil ya..

Hıncal Uluç ve Nazlı Ilıcak, Gamze Özçelik'i yeterince haklı bulmadı (2005)

Pembeyse 1 Lira Daha Fazla Olmalı

Cinsiyetçiliğin en şaşırtıcı yönü ise ürünlere biçilen fiyatlar. Örneğin erkekler için tasarlanan 'mavi' tıraş bıçağı kadınlar için tasarlanan 'pembe' tıraş bıçağından daha ucuzdur her zaman. Hem de işlevleri yüzde yüz aynı olmasına rağmen. Bu sadece kozmetikte de geçerli değil. Etiket fiyatı farklılığının hemen hemen tüm pembe ürünlerde bulunduğu kesin bir biçimde görülebiliyor.

Yukarıda gösterilmiş, kadın için üretilen ürünlerin çoğu aynı markanın erkek için üretilen ürünlerinden daha pahalı. Bunun nedeni ürünlerde daha farklı ve pahalı maddelerin veya kimyasalların kullanılması değil elbette. Tek nedeni firmaların kadınların koşulsuz şartsız, ne kadar pahalı olursa olsun ürünü gözü kapalı alacağını bilmesi.

Ama artık bu da değişti. Özellikle feminist kadın kolektifleri yayınladığı uyarı mesajlarıyla kadınları bilinçlendirmeye başladı. Erkek ürünlerinin kadınlar için olan alternatiflerinden daha farklı olmadığını, kadınların da ucuz ürünlere yönelmesi gerektiğini, böylece firmaların geri adım atabileceğini dile getirdiler.

Fidandan Ağaca Cinsiyetçilik

Cinsiyetçiliğin toplumun içine bu kadar çok işlemesi ve artık herkese normal gelmesinin en büyük nedenlerinden biri de henüz küçükken çocuklara bunların 'olağan' şeylermiş gibi öğretilmesi. Özellikle okul kitaplarında yer alan öğretiler birçok çocuğa annenin yeri mutfak babanın yeri işmiş gibi aşılanıyor. Kitaplardaki küçük kızlar bebekleriyle oynarken küçük erkekler de arabalarıyla oynuyor. Tüm bunlara maruz kalan çocuklar da değişmez bu sistemin bir parçası oluyorlar.

Cinsiyetçiliğe Karşı El Ele

Seksist kalıplar toplumların büyük bir bölümü tarafından kabul ediliyor olabilir ama bazı kesimler tüm bu cinsiyetçi söylemlere karşı çıkıyor. Her an tetikte olan kadınlar, kadın dernekleri, uluslararası kurum ve kuruluşlar söylemleri ortadan kaldırmak için el ele veriyor. İmza, reklam kampanyaları, sempozyumlar, söyleşiler yapan cinsiyetçilik karşıtları sosyal medyayı da kendi lehlerine kullanmaya çalışıyorlar. Örneğin geçtiğimiz günlerde ekranlarda sıkça gördüğümüz ALO reklamında kullanılan tacizci ve cinsiyetçi söylemler birçok kadın derneği tarafından protesto edildi ve reklamın yayından kaldırılması için imza kampanyası başlatıldı. Kadınlar için özel meyve suyu ürettiğini iddia eden Pınar ise tanıtım afişinde "kadın rengi" olarak kabul edilen pembe kullanıldığı ve ürün paketine çanta sapı eklediği için tepki çekti. Pınar'a Twitter'dan "Kadınları rahat bırakın, reklamı kaldırın ve özür dileyin" çağrısı yapıldı.

Norveçli yardım kuruluşu CARE de cinsiyetçiliğe karşı duyarsız kalmayıp harekete geçenlerden. Cinsiyetçi söylem eleştirisi yapan 'Baba bana fahişe diyecekler' isimli bir kısa film yayınlayan kuruluş sosyal medyada da bolca beğeni topladı.

Kadınların yoldaşı olmayı sürdüren ped markası Orkid ise #kızgibi hashtagini kullanarak 'kız gibi' yakıştırmasının utanç verici bir şeyi değil aksine güçlü olmayı çağrıştırdığının altını çizdi.

LET'S MAKE #LIKEAGIRL MEAN AMAZING THINGS.

HAYDİ, #KIZGİBİ SÖZÜ İNANILMAZ ŞEYLER ANLAMINA GELSİN

AİLE İÇİ ŞİDDET VE KADIN

Çağımızın büyük sorunlarından biri olan aile içi şiddet kadınları ve çocukları psikolojik ve fizyolojik olarak etkilemektedir. Şiddetin ruhumuzu her anlamıyla etkilediği, en küçük tartışmalarda bile yumruk sıkan eli sert cisimlere giden bir toplum olmaya başlıyoruz. Şiddetin tohumu hiç şüphesiz ki çocukluk yıllarında atılıyor. Ailede yaşanan şiddet doğrudan çocuklara yönelik olmadığında da onları etkiliyor. Onlar ailede ki şiddetin sessiz tanıkları ve korumasız kurbanları.. Bu tanıklık ve kurban olma durumu, hiç şüphesiz sonrasında yaşayacakları sorunlu hayatlarının başlangıcı oluyor. Aile içi şiddetin ne gibi psikolojik olumsuzluklar ve rahatsızlıklara yol açtığını ve psikolojik yönden bireyleri nasıl etkilediğini sorduk, psikiyatri uzmanı Dr. Zeynep Arslan bizim için yanıtladı.

Aile içi şiddet ortamında büyüyen çocuklarda görülebilecek psikolojik olumsuzluklar,rahatsızlıklar nelerdir ?

-Sık görülen ruhsal sorunlardan biri özgüven eksikliği,beraberinde erişkin yaşamda sorunlarla yeterli derecede baş edememe,çözüm üretme yetilerinin eksik kalması,çocuğun kendini çaresiz hissetmesi,davranışsal problemlerde bozukluk.Sosyal öğrenme ailede başlar ve böyle ailelerde yetişen çocuklar şiddeti çözüm yolu olarak kullanır,yaşadığı sorunlarda şiddeti ilk çare olarak görür ve öfkelerini kontrol etmekte güçlük çekerler. Sorunlarının kaynağı şiddet olmasına rağmen şiddeti çözüm olarak görürler.

Aile içi şiddet psikolojik kökenli midir ? Nasıl bir ortamda büyüyen bireyler şiddete eğilimli olur ?

-Tabi ki. İnsan oğlu var olduğundan beri şiddet var, bu dürtüyü kontrol etmeyi öğrenmek zorundayı.Şiddet gören ya da maruz kalan çocuk şiddeti öğrenir ve yaşamında uygular, dolayısıyla yetiştiği koşullar çok önemli. Ebeveynin çocuğa olan tutumu fiziksel olduğu kadar psikolojik izler de bırakır ve o şekilde ilerlemesini sağlar. Aynı şekilde eşler arasındaki şiddet ve çatışma zamanla kadında kimlik çatışması oluşmasına yol açar.

Kadınların topluma kazandırılma süreci nasıl işliyor?Kadınlar ne gibi şeylerde zorlanıyor?

-Kadının toplumdaki rolü çok önemli.Kadının edilgenleştirilmesi, kendi bireysel seçimlerini yapacak donanıma sahip olmaması hem aile desteği hem de toplumun kadına bakış açısı, mikro aile,makro toplumun kadından beklentileri ve kadının konumu arz ediyor. Bizim gibi toplumlarda kadınların kendini donanımsız özgüvensiz hissetmesi,aslında hiç istemediği ama maruz kaldığı baskıdan dolayı ruh sağlığının bozulmasının etkileri.Kadının hem cinsiyet kapsamı hem annelik,iş,eş kavramı bu süreci kadın için zorlaştırıyor.hem biyolojik hem toplumsal olarak dezavantajlı hale geliyor.

Kadın aile içi şiddetten sonra nasıl bir psikolojik süreç yaşıyor?

-Kadınlarda edilgenlik,çaresizlik algısı,değersizlik hissi beraberinde depresyon,psikiyatrik hastalıklara zemin hazırlıyor, hayata karşı kaygı yaratıyor,yaşama karşı güvensizlik algısı oluşturuyor. Kimlik sorunu oluşturan nedenlerin başında eşinin kendisine yapmış olduğu baskı ve şiddet geliyor. Kadın kendini güven içinde hissetmez sürekli bir baskı ve şiddete maruz kalma durumu olursa toplumda kendini soyut hissetmeye başlayacaktır. Ayrımcı bir statü doğuran baskı ve şiddet kadın kadar çocuğuda bunalıma sokacak noktalara getiriyor.

Bu konu ile ilgili kadınlar en çok hangi şikayetle geliyor?Nasıl bir tedavi yöntemi izlıyorsunuz?

-Öncelikle gelen şikayetler; mutsuzluk, uykusuzluk,baş ağrısı,vücut ve eklem ağrıları,değersizlik ve depresyon daha sık. Bu noktada iş sadece psikiyatriste değil topluma düşüyor. Destek terapisi ilaç tedavisi elzem oluyor. Yaşadığı şartlarda kendi benlik çatışmasını yıkma, sosyalizasyonu artırma,sorunlarla baş etme çabası yaratma izlediğimiz yollar arasındadır. Kadınlar duygusal anlamda güçlü bir yapıya sahip ya da bir o kadar da narin bir yapıya sahip olabiliyor. Bu noktada kadın kendi şikayetlerini aşacak bir ortam sağlamalı. Burada bizler kadar toplumun alacağı rol de çok önemlidir.

SİYASETÇİLER vs KADINLAR

Neslişah YAMAK

SİYASETÇİLER VS KADINLAR

İktidar halkı temsil eder. En azından hileyle iktidara gelmeyenler. Fakat son zamanlarda iktidar ve yandaşları bir türe savaş açmış gibi görünüyor. 21. Yüzyıldayız ve bu savaş açtıkları türün artık uzaylılar, zombiler falan olması gerek. Ama hayır, savaş açıkları canlı, kadınlar. Verdikleri her konuşmada mutlaka kadınlara, kadınların yapması veya yapmaması gerekene değiniyorlar. Tabi bunu yapan çoğu siyasetçi 'erkek'. Yani tamamen bilmedikleri, hatta en ufak bir fikirleri olmadığı konulara parmak basıp kadınları bilinçlendirmeye çalışıyorlar. Kadın cinayetlerinin, taciz ve tecavüzlerin bu kadar arttığı günlerde bunlarla ilgili önleyici bir politika izlemek yerine tam tersi açıklamalar yaparak belki de bu tür olayların artmasına neden oluyorlar.
Tabi sadece demeç verirken cinsiyetçilik yapmıyorlar. Seksist dillerini aldıkları kararlara da ekliyorlar; kadınlar adına aldıkları kararlara.

Bunu yapan sadece iktidar değil elbette. Muhalefetin de seksizmden geri durduğu yok. Kısacası ülkemizdeki siyasetçilerin maaşlarının bir kısmını toplumsal cinsiyet kursuna yatırması gerek.

TÜRK SİYASETÇİLERDEN SEKSİZM ŞOV

Kadınların son zamanlarda ülkede ne kadar zor zamanlar geçirdiğini hepimiz biliyoruz. Tacizler, tecavüzlerin sonu gelmiyor. Bunun önleminin kim tarafından alınması gerektiği ortada. Ülkenin en çok sözü geçen adamları siyasiler ise önlem almak yerine sözleriyle tehlikeli insanları daha da cesaretlendiriyor. Kadının gülüşünden, hamileliğine kadar birçok önemli konuya kadınlardan herhangi bir öneri almadan kendi erkek kafalarıyla karar veriyor ve iğneleyici laflar ediyorlar. İşte onlardan minik bir derleme.

10- Ayşenur İslam: Koruma kararı altında öldürülen kadın yok

Maalesef cinsiyetçi, aşağılayıcı söylemler bir tek erkek siyasetçilerin ağzından çıkmıyor. Bunun en büyük kanıtı Ayşenur İslam'ın sözleri.
Eski Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı İslam Türkiye'de devlet koruması altında iken öldürülen kadın olmadığını iddia ederek şunları söyledi ''Aile Bakanlığı'nın koruma altına aldığı bir kadın değildi. Emniyet güçlerinin kendisine verdiği bir korumayla beraber öldürülen bir kadın vardı. O farklı bir durum." (Milliyet,2014)

9- Ayşenur İslam: Elleri Kırılsın

Dokuz numaraya yine eski Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Ayşenur İslam yerleşiyor. İslam, gazetecilerin kadın cinayetlerindeki artış hakkındaki soruyu şöyle cevaplamıştı.
"Elleri kırılsın, bu bir insanlık suçu böyle bir şeyi kanıksamak mümkün değil. İnsanların aklını başına alması gerekir. İnsan kabahat işleyebilir suç da işleyebilir ama hiçbir suçun cezası ölüm değildir. Hiç kimse tek başına böyle bir kararı veremez. Bu barbarlıktır, insanlık dışı bir durum." (HaberTürt, 2014)
Oldukça iyi niyetli falso vermiş gibi görünüyor eski bakan.

8- Erdoğan: Erken evlenin çok seçici olmayın

Belki de en seçici olmamız gereken konuda bir nasihat da Cumhurbaşkanımızdan geldi.
"Evlilik olayını geri atmayın. Nasibinizi bulunca kararınızı veriniz. Çok seçici de olmayın. O zaman gülistandan boş çıkarsınız". (bianet.org, 2014)
Evet evlenmek mühim tabi. Onlara oy istihdamı sağlamamız lazım sonuçta.

7- R.T. Erdoğan: Edepsiz kadın

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Malatya mitinginde gazeteci Amberin Zaman'ı hedef göstermişti ve şu sözleri söylemişti:
"Oradan da gazeteci kılıklı bir militan çıkmış, edepsiz bir kadın, 'Müslüman ülkede bunu beklemek zor değil mi' diyor. Haddini bil haddini. Eline vermişler bir kalem, gazete köşesinde yazıyorsun. Çıkarıyorlar seni işte bu malum Doğan grubunun televizyonuna, oradan da saygısızca yüzde 99'u Müslüman olan bu halka hakaret ediyorsun." (evrensel.net, 2014)

6- Kılıçdaroğlu: Milletin anasını belleyenler…

Cumhurbaşkanlığı seçimlerin hemen öncesinde Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu şunları söylemişti:
"Erdoğan bu desteği niye istiyor? Sıfırlayamadığı dolarları, Euroları, liraları var. Milletin anasını belleyen iş adamları var. Onlarla beraber yola çıktı. 'Milletin adayı' değil, olsa olsa 'milletin anasını belleyenlerin adayı' demek lazım." (Cumhuriyet, 2014)

5- Tayyip Erdoğan: Kadın ile erkeği eşit konuma getiremezsiniz..

Cumhurbaşkanı Erdoğan 24 Kasım'da toplumsal cinsiyet eşitliği üzerine görüşlerini şöyle paylaşmıştı:
"Kadın kadına eşitlik doğru olandır. Erkek erkeğe eşitlik doğru olandır. Eşitlik mağdur olanın mağdur eden seviyesine çıkarılmasıdır. Eşitlikten ziyade eşdeğer olabilmektir önemli olan. Kadın ile erkeği eşit konuma getiremezsiniz çünkü bu fıtrata terstir." (Milliyet, 2014)

4- Tayyip Erdoğan: Doğum kontrolü islamda yok

Bu listeye bir başka örnek de geçtiğimiz gün eklendi. Recep Tayyip Erdoğan, TURGEV'in 20. Kurulus Yıl Donumu ve Olagan Genel Kurulu'nda bir konuşma yaptı. Konuşmasında ise yine sadece kadınları ilgilendiren bir konuya değindi.
"Nüfus planlamasıymış, doğum kontrolüymüş, Müslüman aile böyle bir anlayış içinde olamaz" dedi. "Rabbim ne diyorsa, sevgili peygamberim ne diyorsa biz o yolda gideceğiz" diyen Erdoğan, "Birinci derecede görev annededir" ifadesini kullandı. (Cumhuriyet, 2016)

3- Bülent Arınç: Kadın iffetli olacak, kahkaha atmayacak

Evet, karşınızda tescilli cinsiyetçi Bülent Arınç. Kendisi Independent gazetesi tarafından dünyadaki en cinsiyetçi 3. Politikacı seçildi.
Neden mi?
Kendisi, son zamanlarda Türkiye 'de ahlaki bir çöküntünün yaşandığını söylerken şöyle konuşmuştu:
"Kadın iffetli olacak. Mahrem, namahrem bilecek. Herkesin içerisinde kahkaha atmayacak. Bütün hareketlerinde cazibedar olmayacak, iffetini koruyacaksın." (Hürriyet, 2014)

2- Arınç: Dayanamayıp direğe çıkanlar

Arınç, kahkaha açıklamasının ardından gelen eleştirilere ise şu cevabı verdi:
"O konuşmamdan bir kısım alınmış. Sadece kadınlar kahkaha atmasın dediysem akıl dışı bir iş yapmışımdır. Ama orada ahlak kurallarıyla ilgili bir konuşma yaptım. Kocasını bırakıp tatile çıkanlar, direği gördüğünde dayanamayıp direğe çıkanlar... Böyle bir hayatın içinde siz olabilirsiniz, size kızmanın ötesinde acıyabilirim." (gazetevatan.com, 2014)
Tüy böyle dikilir.

1-Ayşe Gürcan:Zorla güzellik olur

Aile Bakanı olan cinsiyetçi olmaya da söz vermiş gibi. Ayşenur İslam'dan sonra Aile Bakanı olan Ayşe Gürcan da Eskişehir'de yaptığı bir konuşmada dinleyicilerine şöyle seslenmişti: ''Hani derler ya 'Zorla Güzellik Olmaz' sakın inanmayın. Güzellik zorla olur… Kaçan, terk eden değil, mücadele eden, aile ve sevgi bağlarını koparmamak için çalışan olun…"

Ayrılmak istedikleri kocaları, sevgilileri ya da nişanlıları tarafından öldürülen kadınları korumak için hiçbir önlem geliştirmeyen, tek kelime etmeyen Ayşe Gürcan ''zorla güzellik olur" diyerek katil erkekleri cesaretlendirdi. (dha.com.tr, 2015)

Görüldüğü gibi her şeyin bir sebebi var. Toplumda kadın cinayetlerinin, tecavüzün ve tacizin bu kadar çok olmasının sebebi bu tür erkek şiddetini meşrulaştıran sözler. Cinsiyetçilik politik bir konudur. Politik duruş ise kullandığımız dilden başlar.

KADINLAR VS KADINLAR

Evet geliyoruz en zorlandığımız çok çabalasakta bir anlam veremediğimiz konuya. Bir kadın neden kadın haklarını savunmaz hatta hakların geri alınmasına yönelik bir propaganda içinde olur?

Neler duymadı ki bu kulaklar? Neler görmedi ki bu gözler? Hala nasıl yanmadı ki bu beyin? Sanırım hepimizin hatırladığı "Kocama arkadaşımı tavsiye ettim" diyerek çok eşliliği savunan kendini 'yaşam koçu' olarak lanse eden bir kadınımız var. Ayrıca yaşam koçumuzun "Kadınlar car car konuştuğu için dayağı hak ediyor. Erkeğin eşini öldürmesinin suçu kadınlardır." Gibi nadide açıklamaları vardır.

Geçici hükümette Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Ayşen Gürcan'ın "Eğer Müslüman bir kadın börek açmasını yapmasını bilmiyorsa o aile dağılmaya mahkumdur" sözü vardı ki ardından gelen "Böyle bir şey söylediğimi düşünmüyorum. Arkadaşlarım araştırıyor." açıklaması da önceki cümle kadar beyin yakmasın.Hal böyle olunca şu soruyu soruyoruz kendimize biz kimi kime karşı korumaya çalışıyoruz?
Sonra düşünüyoruz hatta aklımıza gelmeden bir yerlerden gözümüze ilişiveriyor. O güçlü ve her şeye rağmen güçlü kalmaya çalışan kadınlar. Soğukta sokakta kendi çabalarıyla, emekleriyle ürettikleri eşyaları satan kadınları görüyoruz içtiği çayda hayatı yudumlayan.
Sadece kadın olduğu için giyinişlerinden, davranışlarından hatta uğradıkları tecavüzden dolayı suçlanan, mahalle baskısını gören, dövülen ve aşağılanan ama buna rağmen mücadeleye devam eden kendi inandıkları yolda ilerleyen ve mücadeleye devam eden o asil dişilerden bahsediyorum. Gerçekten nedendi bu mücadele bu kavga? Basitti. Kadın olmak...
Bunları düşünerek en zorlanacağımız gayemize devam ediyoruz. Kadınlara rağmen kadınları koruyoruz.

Öncü Anneannelerimiz

Öncelikle şunu kabul etmeliyiz ki Türkiye kadınlara her alanda öncelik veren bir ülke olmadı hiçbir zaman. Çoğu kesim kadının da tıpkı erkekler gibi her alanda başarılı olabileceğini kabul etmedi hala da kabul etmiyor. Fakat geçmişteki anneannelerimiz tüm bu ön yargılara rağmen yaptıklarından geri durmamışlar ve hem direnmiş hem de üretmişler. İşte Türkiye'nin 'ilk'leri:

İLK FEMINIST ÖRGÜTÜMÜZ

Teali-i Nisvan Cemiyet'i (Kadınların Durumunu Yükseltme Derneği) 1913 yılında Osmanlı'da kurulmuş ilk feminist örgütü. Meşrutiyet ortamının getirdiği özgürlük ortamıyla birlikte seslerini bir nebze de olsa duyurabilmiş olan bu kadınlar, anayasanın birçok maddesinin değişmesinde rol oynamıştır. Rol oynadığı kararların başında evlilik, çok eşlilik, maaş eşitliği gelmektedir. Sürekli olarak kendini geliştiren örgüt bol bol toplantılar düzenleyip dergiler çıkarmış ve kadınların kişisel gelişimlerine katkı sağlamıştır.

Cemiyet başkanı Halide Edip Adıvar *"Her yerde kadınların uyanıp, ilerlemeleri başka hareketler gibi yavaş ve zincirleme bir hareket olmuştur. Bugün bu saat ben size böyle hitap ederken, siz beni dinlerken şüphesiz biz de tarih yapıyoruz, demektir. Bu tarihçeyi torunlarımız bir konferans dolduracak kadar uzun ve iftiharla yaptıkları zaman bizim aciz fakat hüsn-i niyet (iyi niyet) ve samimiyetle dolu bin müşkülatla elde edilen mücadelemizden de bahsedeceklerdir"* diyerek cemiyetin Türk kadın tarihindeki yerinden bahsetmiştir.

İLK KADIN İLLÜSTRATÖRÜMÜZ
SABIHA RÜŞTÜ

Sabiha Rüştü Bozcalı Cumhuriyet'in keşfedilen ilk yetenekli kadın ellerinden biridir. 5 yaşında annesinin teşvikiyle resme başlayan Sabiha, Lovis Corint,Georgio de Chirico,Karl Caspar gibi ustalardan resim ve desen dersleri almıştır. Manzara ve natürmontlarıyla dikkat çeken Sabiha Rüştü aynı zamanda eserlerinde endüstri üretimini konu yapan ilk kadın ressamdır. Ansiklopediler ve dergiler için desenler ve tramlar uyarlamıştır. En önemlisi Reşat Ekrem Koçu'nun İstanbul Ansiklopedisi'nin ve kitaplarının çizeri olmuştur. 1949 yılında da Milliyet Gazetesinde illustratörlük yapmıştır.

FEMINIST KADIN DERGILERININ BÜYÜK BÜYÜK BÜYÜKANNESI

KADINLAR DUNIASSI

Kadınlar Duniassı (Kadınlar Dünyası) 4 Nisan 1913'te Osmanlı'da çıkan ilk feminist dergidir. Yazı kadrosu tamamen kadınlardan oluşan ve sadece kadınların yazılarına yer veren bu dergi 1921 yılına kadar yayımlanmaya devam etmiştir. Kadınlar Dünyası kadınlar için yüksek öğrenim yolunun açılması ve kadınların kamu kuruluşlarında çalışabilmesi gibi konulardaki talepleri dile getirmiş ve hemen hemen her sayısında feminizmin ne ve ne için olduğunu anlatmıştır. Ana dili Türkçe olmayanlar için Fransızca bir ek daha çıkarmışlar, diğer ülkelerdeki kadınlarla iletişim kurma stratejisini somutlaştırmışlardır. Teali-i Nisvan Cemiyet'i kurucu üyeleri de bu derginin yazı işleri sorumlularıdır. Derginin sahibi Nuriye Ulviye Mevlan aynı zamanda Osmanlı Müdâfaa-i Hukuk-ı Nisvan Cemiyeti kurucu üyelerindendir.

İLK KADIN GAZETECIMIZ

NURIYE ULVIYE MEVLAN CIVELEK

Nuriye Ulviye Mevlan Civelek Osmanlı dönemindeki ilk kadın gazetecidir. Kadınlar için özel bir alan yaratmak ve onların haklarını savunmak adına birçok girişimde bulunmuş Nuriye, yine kadınlar için 'Kadınlar Dünyası' isimli feminist bir dergi çıkarmış ve Teali-i Nisvan Cemiyet'ine katılmıştır. Feminizmin öncülerinden kabul edilen gazeteci bu konu hakkında "Feminizmin gayesi insan olmaları nedeniyle hem kadınları hem erkekleri daha rahat ve mesut yaşatmaktır. '' demiştir.

İLK SOSYALIST KADIN ŞAİRİMİZ

YAŞAR NEZIHE

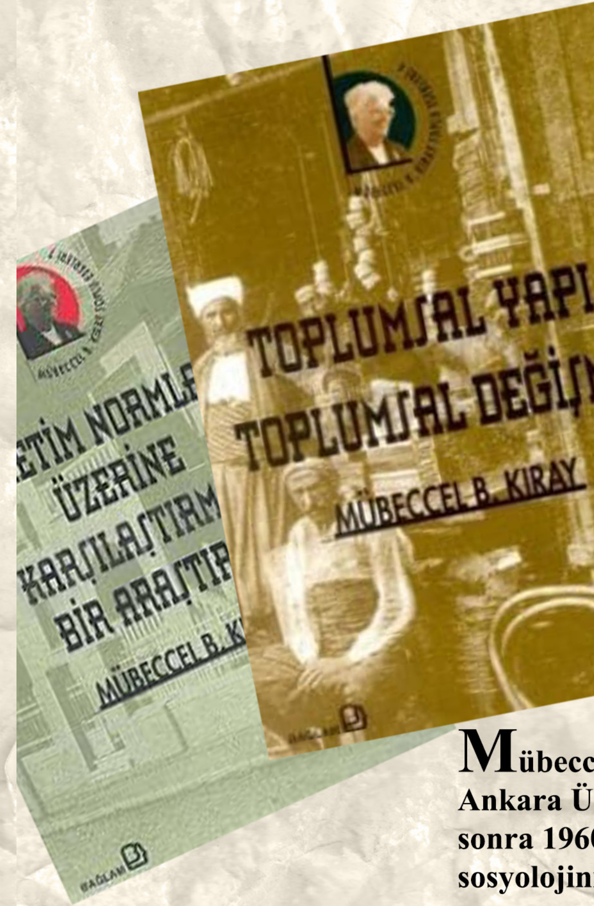

Yaşar Nezihe 1 Mayıs'a dair yazdığı şiirlerle, yüzlerce şarkı sözüyle tarihe adını Türkiye'nin ilk sosyalist kadın şairi olarak kazıdı. İşçi ailelerinden birinin kızı olan Yaşar Nezihe, Hanımlara Mahsus Gazete ve Kadınlar Dünyası dergilerinde yayınladığı şiirleriyle dikkati çekti. Ayaklanmalar sonucunda solcu olduğu için tutuklanan, aç bırakılan şair oldukça zor bir hayat geçirdi. 1 Mayıs'la ilgili yazdığı şiir 1925 yılında 'Aydınlık' adlı dergide yayınlanınca yeniden tutuklandı ama bu olanlar onu yıldırmadı. Hayatı boyunca birçok muhteşem esere imza atan Yaşar Nezihe ayrıca peçesiz fotoğrafı olan ilk Müslüman kadındır.

İLK KADIN SOSYOLOG

MÜBECCEL KIRAY

Mübeccel Kıray Türkiye tarihinin ilk kadın sosyologudur. Ankara Üniversitesi'nde antropoloji doktorası yaptıktan sonra 1960'ta doçent, 1966'da profesör olmuştur. Türkiye'de sosyolojinin üniversitelerde kurumsallaşmasında önemli rol oynayan ve toplumsal değişmeyi ele alma tarzı ile bir ekol oluşturan Mübeccel Kıray'ın en çok referans verilen eserleri Ereğli, Ağır Sanayiden Önce Bir Sahil Kasabası, Social Stratification as an Obstacle in Development ve Örgütleşemeyen Kent isimli kitaplarıdır. Ülkemizde ' sosyolojinin anası' olarak anılmaktadır.

Birçok güzel işin altına imza atmalarına rağmen hak ettikleri değeri hiçbir zaman göremeyen, erkek egemen toplumun gölgesinde kalan bu kadınlar ve daha niceleri umarım gelecekte daha çok takdir görür ve daha çok kişiye ilham verirler.

Halide Edip Adıvar

Içimizdeki Halide

Kadın olmak zor zanaat Havva'dan bize bizden geleceğe... Bazen çoktu bazen sadeceydi ama zordu işte. Kadın olmak, sadece kadın olduğun için ezilmek, dışlanmak,ötekileştirilmek... 21. Yüzyıldayız bir kadın olarak okuyoruz, araştırıyoruz hakkımıza sahip çıkmaya haksızlığa uğrayanları korumaya kollamaya çalışıyoruz. Doğuştan sahip olmamız gereken haklara yeni yeni kavuşuyoruz. Peki ya elimizde bu kadar imkan varken, bu teknolojiye sahipken hala kadın olarak ötekileştiriliyorken ya geçtiğimiz yüzyılın kadınları ne yapıyordu?

Geçtiğimiz yüzyıl güçlü, cesur ve kültürlü bir edebiyatçı yetiştiriyordu. Halide Edip Adıvar...

Halide Edip 1882 de İstanbul'da doğdu 1901'de Üsküdar Amerikan Kız Koleji'nden mezun olmuş mezun olduğu sene matematik öğretmeni Salih Zeki Bey ile evlenmiştir.Ayrıca Robert Kolejinden mezun olan ilk müslüman kadındır.

İlk eserleri Halide Salih adıyla Tevfik Fikret'in çıkardığı Tanin'de yayımlanmıştır.Yazılarıyla muhafazakar kesimin tepkisini çeken Halide 31 Mart Ayaklanmasında öldürülmeye çalışılmış bu endişe onu oğullarıyla Mısır'a oradan İngiltereye savurmuştur. Bu yolculuk Halide'nin kadın hakları hakkında yazılarının tanınmasına yol açmış kadın-erkek eşitliği hakkında tartışmalara eşlik etmesini sağlamış önemli fikir adamlarıyla tanışmasına vesile olmuştur. Ayaklanmanın bastırılmasıyla 1909'da İstanbul'a geri dönmüştür.

Döndükten sonra eşinin ikinci bir kadınla evlenmek istemesi nedeniyle boşanan Halide yazılarında Halide Edip adını kullanmaya başlamıştır. Yazılarını yayımlamaya devam eden Halide bunun yanı sıra öğretmenlik ve müfettişlik yaptı. Kadınları bilinçlendirmek ve eğitmek amacıyla Teali-i Nisvan Cemiyeti'nii kurmuş 1919'da Wilson Prensipleri Cemiyeti kurucularından olmuş aynı yıl Yunanlıların İzmir'i işgali için Sultanahmet Meydanı'nda yaptığı konuşma büyük ses getirmiştir. Hakkında soruşturma açılmasıyla yeni eşi Adnan Adıvar'la Kurtuluş Savaşı'na katılmış önce onbaşı sonra üstçavuş rütbesine layık görülmüştür. 1917 yılında Atatürk ile fikir ayrılığına düşmesinin sonucunda eşi Adnan Adıvar ile yurtdışına çıktı.Fransa ve İngiltere yaşadı birçok önemli üniversitede konul öğretim üyesi olarak ders verdi. İstanbula döndükten sonra İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi İngiliz Filolojisi Kürsüsü Başkanı oldu. 1950 yılında milletvekili seçildi. 1910'da ilk romanı "Seviye Talip" ile 1911'de ilk öykü kitabı "Harap Mabetler" edebiyat çevresince ilgiyle karşılandı.

Halide 9 Ocak 1964 yılında böbrek yetmezliği nedeniyle İstanbul'da hayatını kaybetmiştir.

Halide Edip'e baktığımızda belkide inanılmaz bir başarı görüyoruz. Ölümünün ardından 52 yıl geçmesine rağmen bu ülkede bir kadın olarak milletvekili, akademisyen, asker olmak belkide en zor şeyken o bunların hepsini başarmış bir kadın. O yıllarda bile aldatılmaya boyun eğmeyip boşanmayı seçmiş ülkesinden uzaklaşmak pahasına kendi görüşleri arkasında dimdik durmuş çocukları ve kendi hayatını hiçe sayarak doğru bildiği yoldan gitmiştir.

Belki de yapmamız gereken tek şey içimizdeki Halide'yi bulmaktır.

Femen

Feminizmin Yılmaz Savaşçısı Mı Yoksa Yüz Karası Mı?

Feminist-aktivist grup dendi mi kuşkusuz herkesin aklına ilk önce sansasyonel eylem biçimleriyle FEMEN geliyor. Göğüsleri-ni cesurca, ahlak kurallarını hiçe sayarak açmaları elbette bu sansasyonelliğin temel taşı. Peki, kim bu eylemleriyle yerleri ye-rinden oynatan FEMEN?

Neslişah YAMAK

FEMEN'e Giriş 101

FEMEN, 2008 yılında kurulan Ukrayna çıkışlı aktivist bir grup. Grubun kurulma nedeni ülkede erkek egemenliğine ve kadın fuhuşuna dikkat çekmek. Bu tür konulara dikkat çekmek için de eylemlerini göğüsleri açık olarak yapıyorlar. Manifestolarında da bu konudan ''Görevimiz protesto, silahımız çıplak göğüslerimiz" şeklinde bahsediyorlar.

FEMEN ayrıca hedefini 'patriyarkaya karşı bir zafer' olarak belirlemiş durumda.

Diğer amaçlarını da yayınladıkları manifestoda şöyle belirtmişler:

-Cesaretin ve kişisel örneğin gücüyle, köleliğin ilk ve son varoluş biçimi olan patriyarkaya karşı kadınların global bir güçte linç kanunu başlatmasına önayak olmak

-Patriyarkayı açık bir çatışmaya girmesi için provoke etmek ve böylelikle onun insan karşıtı saldırgan doğasını ifşa ederek tarihin gözü önünde gözden düşürmek

-Yıkıcı hamlelerle stratejik teslimiyeti kabul ettirinceye kadar patriyarkanın en temel enstitülerini sarsmak: diktatörlük, seks endüstrisi, kilise

-Patriyarkanın yarattığı erotik ve pornografik cinselliğe karşı olarak yeni bir devrimci kadın cinselliğini desteklemek

-Modern kadın kültürüne kötülüğe karşı aktif bir muhalefet ve adalet için güçlü bir mücadele aşılamak

-Dünyadaki en etkili ve en mücadeleci kadın birliğini oluşturmak.

Manifesto ne kadar da feminist duruyor öyle değil mi? Hatta belki biraz feminazi. Sanki onlar feminizmin yılmaz savaşçılarıymış gibi. Ama her şey görünürde böyle ne yazık ki.

FEMEN'in geçtiğimiz günlerde yayınlanan belgeseli "Ukraine Is Not A Brothel" (Ukrayna Kerhane Değildir) birçok şeyi gün yüzüne çıkarıyor.

Güzel Memelerin Yoksa Bizimle Değilsin!

Hepinizin mutlaka dikkatini çekmiştir, FEMEN protestolarında bulunan bütün üstsüz kadınlar güzel vücutlara ve memelere sahiptir. Tek tük sarkık meme, yağlı göbek görebilirsiniz. Elbette ki bir örgütün bütün eylemcilerinin tesadüfen manken gibi olması mümkün, ancak FEMEN'de bu kasti bir tercih. Pazarlama stratejisi için kadın vücudunu metalaştırmaktan kaçınmıyorlar. Bu belgeselde de açıkça belirtiliyor. FEMEN'de güzel ve seksi kadınların eylemci olduğunu, FEMEN'i bugünkü ününe kavuşturan şeyin de bu olduğunu söylüyorlar.

Irina: "FEMEN beni atmadı, ben kendim dahil olamadım hiçbir zaman. Şöyle bir durum var ki, bazı insanların üstlerini çıkartacak cesareti var ve bu insanlar iyi ki varlar. Ama benim kendim yapamam. Kendi isimlerini [markayı] duyurmak için FEMEN'in güzel kızlara ihtiyacı var. FEMEN'e katılmak isteyen ama onlar gibi görünmeyen kadınlar var... FEMEN bu politikayla bir sürü iyi insanı kaybediyor. FEMEN'i gerçekten daha iyi bir örgüt yapabilecek insanları kaybediyor."

Alexandria: "Özellikle benim bedenimi düşünürsek, yaptığım şeyin ne kadar cesurca olduğunu biliyordum. Başkentin ana caddesinde yalnızca küçük bir tanga giyerek yürümek benim için yeni bir şey. Başta hiç de rahatsız olmadım, hiç yapmam-etmem demedim. Tabii benim çağrıldığım protestolar biraz daha farklı oluyor. Absürt eylemler oluyor. FEMEN'in dalga geçmek istediği biri ya da bir şey varsa beni onun kılığına sokuyorlar. Bir FEMEN eyleminde benim kadar kilolu bir kadının olması alışılmış bir şey değil, standart FEMEN eylemleri pek öyle olmuyor. [FEMEN üyeleri] kendilerine feminist diyor ama bence gerçekten feminist olmadan önce çok yolları var."

Peki, soruyorum, kadını vücudu hakkında kötü hissettiren bir grup ne kadar feminist olabilir?

Seksist Bir Erkek Lider

FEMEN'i nerede aratırsanız aratın karşınıza kurucunun Anna Hutsol olduğu çıkıyor. Fakat gerçek bundan biraz farklı. 2013 yapımı "Ukraine Is Not a Brothel" belgeseli gösteriyor ki, FEMEN'in kurucusu da yöneticisi de Victor Svyatsky isimli erkek. Victor'a göre 2008'de FEMEN kurulurken Anna ona biraz yardım etmiş. FEMEN'in nerede ne eylem yapacağından, bedenlerinde ve pankartlarında yazacak sloganlara kadar Victor karar veriyor. Bunun dışında Victor genelde etrafındaki kadınlara (FEMEN üyelerine) saygısız ve baskıcı davrandığı, kadınlara sürekli hakaret ettiği bilinen bir adam. Konu hakkında şöyle de bir açıklaması var belgeselde: "Bu kızlar son derece güçsüz, yeterli karaktere sahip değiller. Güçlü olmayı kendileri de istemiyor. Hemen alta girerler, omurgasızlar, hiçbir yere zamanında gelemezler... Siyasi aktivist olacak özelliklere sahip değiller, ben onlara bu özellikleri öğretiyorum." - Görünen o ki, bir erkek bize nasıl yapmamız gerektiğini söylemeden üstümüzü bile çıkartamıyoruz biz kadınlar olarak." "Benim bu örgütteki katılımım ataerkil bir etki olarak görülebilir. Hatta benim bu kızlar üzerindeki etkim protesto ettiğimiz ataerkinin birebir aynısı."

Sanırım bu son cümle 'feminist' aktivist olarak adlandırılan grubun aslında hiç de öyle olmadığını açıkça gösteriyor.

Victor'ın değindiği diğer önemli nokta ise yukarıda da belirttiğimiz gibi FEMEN'e güzel kadınları özellikle seçtiği. Özellikle seçmesinin nedeninin de 'manşet olmalarını sağlamak' olduğunu söylüyor.

Erkeklerin feminist olup olamayacağı son günlerin en tartışmalı konularından birisi. Eğer olabilseler bile Victor onlardan biri olamazdı. Kadınları göz göre göre aşağılayan, kendisini de feministlerin penisli tanrısı zanneden bir adam olsa olsa çöp olabilir.

FEMEN üyeleri de Victor'ın egemenliğine boyun eğmiş görünüyor. Bu konu hakkında grup üyesi Oksana şöyle diyor: ''Toplumda erkekler kadınları yönetiyor, böyle bir ilişki var. Bu sebeple kadınlar psikolojik olarak erkekler tarafından kontrol edilmeye ihtiyaç duyduklarına inanıyor. Biz de buna inanıyorduk, belki hala inanıyoruzdur. Bu yüzden de FEMEN için başka bir seçenek yoktu aslında. Bütün bunları kendimiz akıl edemezdik. Yapamazdık. [Victor'un] iteklemesine ihtiyacımız vardı."
Şaka gibi öyle değil mi? Bir feministin ağzından böyle sözler çıkabilir mi gerçekten?

Grubun bir diğer üyesi Sasha da Victor hakkında '' Psikolojik bağlılığımız var. [Victor] geldiğinde hepimiz çenemizi kapatıp onu dinliyoruz, aynı fikirleri kendimiz bulabilecek olsak da. Başlangıçta hepimiz ergenlik çağındaydık, tecrübemiz ve bilgimiz yoktu. Ama şu an bir sürü şey öğrendik, bir çok konuda ondan bile daha bilgiliyiz. Ama Stockholm Sendromu gibi bir şey bu, özgürleşemiyoruz. Nasıl Ukrayna Rusya'ya bağımlıysa, aşağılık kompleksi varsa, biz de öyleyiz. İçip içip kendisini döven kocasına bağımlı olan, gelip özür dilediğinde hemen affeden kadınlar gibiyiz. Uzun süre böyle yaşayınca insan alışıyor." Diyor.
Müslüman kadınlara üstten bakan, "Bu kadınların haberi yok, ama biz biliyoruz, özgür değiller. Bizim memeler onları da özgürleştirecek." Havalarında dolaşan kadınların dediklerine bir bakın hele.

"Benim bu kızlar üzerindeki etkim protesto ettigimiz ataerkinin birebir aynısı."

Fahişeler Dışarı

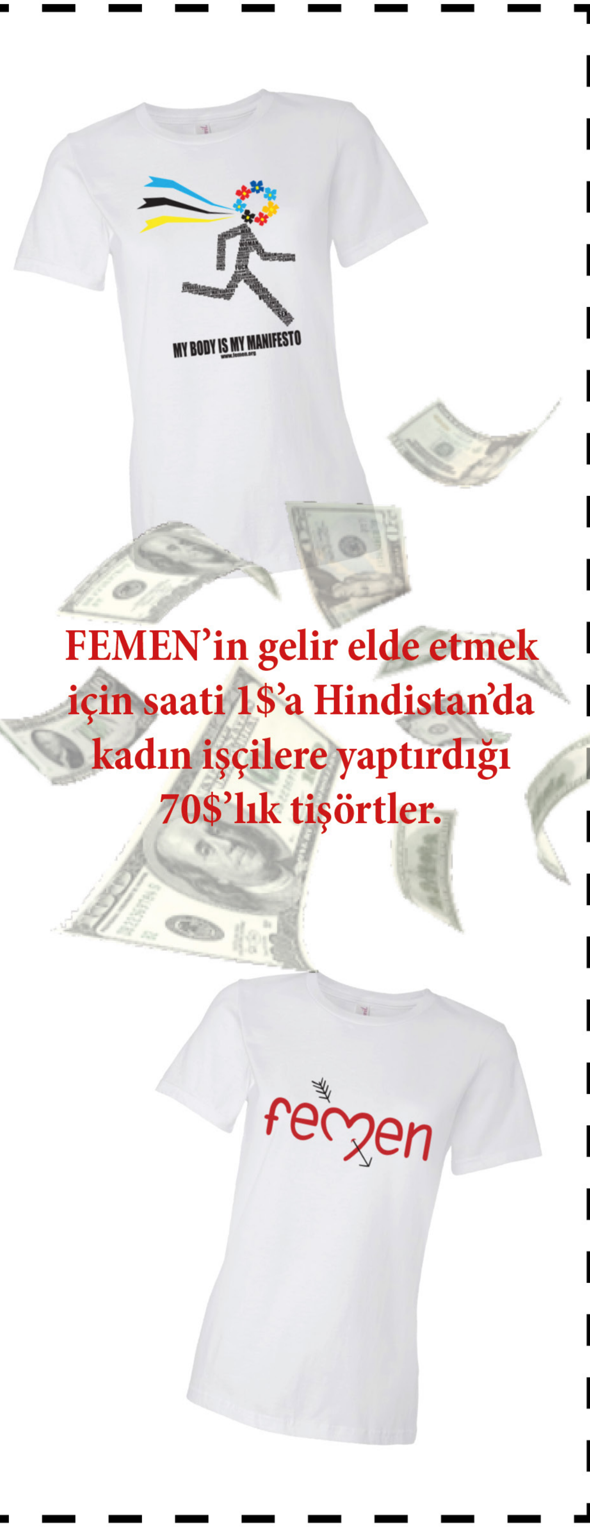
FEMEN'in kuruluş amacının kadın fuhuşuna dikkat çekmek olduğunu ilk başta belirtmiştim. Elbette bunun çok yerinde bir karar olduğunu anlayabiliyoruz. Onların da temsil edilmeye, haklarının aranmasına ihtiyaçları var. Fakat FEMEN'in yaptığı tam olarak bu değil. Onlar sadece Ukrayna'nın kamuoyundaki adını temizlemeye çalışma kısmındalar. Fahişeleri, fuhuşa zorlanan kadınları savunma gibi bir kaygıları yok. Fahişelerin hakları gibi konular önemsizken, Ukrayna'nın uluslararası kamuoyundaki yeri önemli onlar için. Seks işçiliğinin yasallaştırılmasına ve bu yolla seks işçilerinin sigorta, sağlık, güvenlik gibi haklarının devletçe sağlanmasına da karşı oldukları biliniyor zaten.

E doğal olarak bu durum akla şu soruyu getiriyor: FEMEN yoksa orospufobik mi?

İnançlara Yapılan Hakaretler

FEMEN, yapacağı eylemler için kilit mekânlar seçiyor. Bu da manşet olma kaygısının bir parçası elbette. Örneğin grup 2014 yılında Vatikan'da bir eylem yaptı. Bu eylemde küçük haç maketlerini anüslerine sokarak PAPA aleyhine slogan attılar. "God is not a magician, pope is not a politician" (Tanrı bir sihirbaz değildir, Papa bir politikacı değildir.) şeklinde bağıran grubun elbette kimse ne söylediğine dikkat etmedi. Çünkü yaptıkları hareket tüm sözleri gölgeledi.

Hepimiz dünyanın iyi bir yer haline gelmesi için çabalıyoruz. Özellikle de feministler; LGBTİ mensupları, kadınlar ve hayvanlar için eşitlik isterken bu çabanın en büyük adımlarını atıyorlar. Davanın en kilit noktası da saygı. Birbirimizin değerlerine, inançlarına ve önceliklerine saygı duymayı öğrenemeyip pervasız davranmaya devam edersek kafamızdaki dünya sadece bir ütopya olarak kalacak. FEMEN de bu noktada inanç mensuplarına büyük saygısızlık ederek, hor görerek hem kendilerini hem de feministleri tüm dünyada yanlış temsil ediyorlar. Eylem saygı sınırları çerçevesinde kaldığı sürece gerçekten 'eylemleşebilir'. En azından birilerinin önünde eğildiği, saygı duyduğu, gönülden bağlı olduğu bir metayı -ne kadar nefret edersek edelim- kıçımıza sokmamayı öğrenmeliyiz.

FEMEN'in gelir elde etmek için saati 1$'a Hindistan'da kadın işçilere yaptırdığı 70$'lık tişörtler.

YOKSA SEN HALA

BEKAR

MISIN?

Yoksa Sen Hala Bekar Mısın?

Geçtiğimiz günlerde Çin'de 'evde kalmış' kadınlarla ilgili bir reklam viral oldu. Japon kozmetik firması SK-II tarafından yapılan reklamda Türkiye gibi kültürüne sıkı sıkıya bağlı olan Çin'de kadınlara uygulanan evlilik baskısı eleştirildi.
Çin'de 25 yaşını geçip evlenmemiş her kadın 'evde kalmış' olarak nitelendiriliyor. Her ne kadar evlenmeme kararı kadına ait olsa da kadınlar bu şekilde etiketlenmekten kaçamıyor. Reklamda da bunun üzerinde duruluyor. Evde kalmış olarak adlandırılan kadınlar bu tercihlerinden bireysel olarak memnun olduklarını, kariyerlerine odaklanmak istediklerini ama ebeveynlerine karşı kendilerini suçlu ve bencil hissettiklerini gözyaşları içinde anlatıyor. Anne babaların çocukları üzerinde baskıları da klibe yansıyor. Bir anne kızı hakkında "Biz hep kızımızın çok hoş bir kişiliği olduğunu düşündük. Fakat görünüşü sıradan, pek güzel değil. O yüzden evde kaldı" derken yanında utanç içinde oturan kızı gözyaşlarını tutmaya çalışıyor.
Reklamda şöyle bir cümle göze çarpıyor "Çin toplumunda insanlar evlenmemiş bir kadının eksik olduğunu düşünüyor".
Peki, Türkiye'de durum nasıl?

Allah Katında Bile Eksiksin

Durum, Çin'dekinden pek de farklı değil. Toplumumuz kadınların her hareketini, her tercihini onlar adına kısıtlıyor. Kıyafet tercihleri, vücut tipleri, siyasi tercihleri, aldıkları sosyal kararlar. Bu kararların başında da evlenmeme kararı geliyor. Günümüzde 20 yaşlarında olup da üzerinde evlilik baskısı hissetmeyen kadın yoktur herhalde. Yirmilerine adım atar atmaz aile büyükleri tarafından sıkıştırılmaya başlarlar. 'Sevgilin var mı?', 'Ne zaman gelin oluyorsun?', 'Al bu tencereleri çeyizine koyarsın.', 'Ne demek evlenmek istemiyorum?' vesaire. Sen reddettikçe üstüne gelirler. Bir kadın asla tek başına yaşamamalıdır, mutlaka arkasında bir erkek olmalıdır çünkü buna ihtiyacı vardır. Hayat için yeterince güçlü değildir. Karşılaşacağı zorluklarla kendi kendine başa çıkamaz.
Buna rağmen hala evlenmemeye direnen kadın dinle ikna edilmeye çalışılır. 'Evlenmeden ölmek günah.', 'Evlenmeden ölürsen Allah katında eksik sayılırsın.'.
Türk toplumunda kadının yalnız yaşaması düşünülemez bile. Orhan Pamuk bu konuyla ilgili bir röportajında ''Kadın özgürlüğünü ailesinden ya da kocasından hoşgörü gördüğü kadar alabiliyor. Ama bir kadını düşünebiliyor muyuz, evde kendi kitaplarıyla yaşayacak, toplum da onu hoş görecek. Kolunu bükmeyecek." Diyor kadın bir yazar olsaydı karşılaşacağı zorlukları kastederek.
Toplumumuzda aşılması en güç bariyerlerden biri sanırım bu. Kadının yalnız yaşayabileceğine, bunun ahlaksızca bir şey olmadığına insanları inandırmak zor. Erkekler için sunulan geniş alan kadınlar için asla sunulmuyor. Evlilikle de zaten az sağlanan imkânlar daha da kısıtlanıyor.

Ünlü feminist yazar Emma Goldman evlilik kurumuyla ilgili şu sözleri söylüyor. '' Evlilik insan doğasına aykırıdır, esas olarak kadınları baskı altında tutmaya yarar ve bir kurum olarak kadınların cinselliklerini özgürce yaşamalarını engeller." Yayınlandığı zaman da pek çok tartışmaya konu olan bu sözlerin gerçekliği inkâr edilemez. Özellikle günümüzde geleneklerimize baktığımızda evlilik sürecinin başından sonuna kadar cinsiyetçiliğe bulandığını görebiliyoruz.

" Evlilik insan doğasına aykırıdır, esas olarak kadınları baskı altında tutmaya yarar ve bir kurum olarak kadınların cinselliklerini özgürce yaşamalarını engeller."

Peri Masalı mı Kâbus mu?

Evlilik, düğün, gelinlik, küçüklükten beri gelin olması için yetiştirilen kızlar, gelinlik giymeyi dört gözle bekleyen kadınlar. Peki, bu küçük seremoni gerçekten bu kadar masum mu? Süreç şöyle başlıyor, kız beğeniliyor ve gidip babasından isteniyor. Eğer onaylanırsa bu kısım 'kız almak' olarak adlandırılıyor. Tıpkı bir eşya gibi. Daha sonra düğün hazırlıkları başlıyor. Kına gecesi yapılıyor, kız baba evinden ayrılıp koca evine gideceği için ağlıyor. Kölelikten başka bir köleliğe. Düğün oluyor. Beyaz bir gelinlik. Saflığın sembolü. Erkek için aynısı söz konusu değil. Sonuçta o bir erkek. Geçmişte istediğiyle istediğini yapmış olabilir. Hiç kimsenin de buna karışmaya hakkı yok. Kızın beline kırmızı kuşak bağlanıyor. Bekâretin açık ve net sembolü. O ömrü boyunca erkeği için saklanmıştır ve hep onun olacaktır. Asla kendisinin değil. Tüm bu curcuna bitiyor, kadın erkeğin soyadını alıyor. Artık ona ait.
Tabii ki her durumda olduğu gibi bu durumda da istisnalar var. Tüm bu süreçten muaf aşkla kutsanmış evlilikler. Yine de bu gerçeği değiştirmiyor. Arkasında bu kadar gizli ve yıkıcı ayrıntılar bırakan bu süreç yıllardır şaşalı ve göz alıcı olarak pazarlanıyor. Cicim aylarında muhteşem iş birliğiyle yürütülen evlilik bir süre geçtikten sonra bütün yükü kadının omuzlarına bindiriyor ve bunu kimse garip karşılamıyor. Çünkü toplumsal inanç bunun kadının doğuştan görevi olduğu yönünde.

Koca Bir Evlendirme Dairesi: Türkiye

Bu pazarlama stratejilerini özellikle gündüz kuşağı evlilik programlarında görebiliyoruz. Her kanal insanları evlendirebilmek için seferberliğe girmiş durumda.
Tabi insanları evlendirmeye meraklı olan sadece TV kanalları değil. Geçtiğimiz günlerde AKP Nevşehir milletvekili de evlilik oranlarının iyice azaldığını, bunun sebebinin de feministlik olduğunu ''Kadınların feminizmden kurtarılması gerek. Gelinen nokta itibarıyla, bunun bizi içten içe çürüttüğünü düşünüyorum" sözleriyle belirtti.
Milletvekili sözlerine ''Evlendirme teşvikini, eşleri birleştirme noktasına getirmeliyiz, onlara nefes aldırmalıyız.
Bu konuda çok fazla aldığımız şikâyetler var. Hacı amcalardan çok fazla talep alıyoruz. Böyle talepler gelince gülümsüyoruz ama bu çok ciddi bir sorun olmaya devam ediyor. Bunu çözmeliyiz. Biz aile bütünlüğünün son nefese kadar devam etmesi gerektiğini düşünüyoruz." Diye devam etti.
Bu sadece milletvekilinin sözleri gibi gözükse de aslında hükümetin genel fikri. Ne pahasına olursa olsun aile kavramını korumak istiyorlar. Bu oldukça masum gözükebilir ama bu kavramı korumak için sarf edilen sözler ve yapılan eylemler oldukça acımasız. Hele ki feminizmi bu konuda günah keçisi olarak göstermek fikirlerinin özünde pek de masum olmadığını gösteriyor. Zaten sırf aileyi korumak için eşinden şiddet gören kadınları inatla barıştırmaya girişen bir bakanlığın aklı bali olması da beklenemez.

Aile kurumuna gösterilen hassasiyetin bireye gösterilmesi gerekirken bunun tam tersinin yapılması kapanmayacak yaralar açıyor toplumda. Baskı sonucu yapılan evlilikler ya boşanmayla ya da ölümle sonuçlanıyor.

Gerçekten Eksik Miyiz?

Evliliğin karşılıklı aşkla kutsanınca ne kadar değerli olduğu konusunda hepimiz hem fikiriz sanırım. Bu noktada asıl eleştirdiğimiz kadınların evlenmeyi reddettiğinde eksik ve hayatı tek başlarına kaldıramayacak kadar güçsüz olduklarının savunulması. Bu noktada farkında olmamız gereken şey bir pazarlama harikası olan evliliğin cazibesine kapılıp ya da ailenin baskısı altında ezilmekten kaçmak için yapılan evliliklerin sadece bireye değil topluma da zarar verdiğidir.

Fakat ben kadınların yalnız yaşama ve bağımsız olma tercihlerinin giderek güçleneceğine ve yaygınlaşacağına inanıyorum. Bu daha başlangıç.

Neslişah YAMAK

BEYAZ ATLI PRENSES

>> Kaleden kurtulup özgür olmak için prense değil sadece dört nala gidebileceğimiz bir ata ihtiyacımız var ve umarım hepimiz o atı en kısa zamanda bulabiliriz. <<

Kadın olmak diye bir şey var dünyamızda. Erkeklerin belli kalıplara sığdırmaya çalıştığı bu kelime o kadar özgür o kadar dolu ve her kadında o kadar ayrıdır ki asla zorlanan o kalıba girmez.
Her şeye rağmen güzeldir kadın olmak. Güzelliği de buradan geliyor sanırım bütün bu zorluklara rağmen başarıyoruz çünkü içimizden geleni yaşıyoruz.

Şimdi düşündüğümde hissetmediğimiz zamanlarda bile etki altındaymışız. Doğduğumuzdan itibaren oynadığımız oyuncakları düşünün oyuncak bebeklerimiz bizim gerçek çocuklarımız gibidir onları doyururuz, banyo yaptırırız, kıyafetlerini yıkarız. Doktorculuk oynarken asla doktor olmayız hep hemşireyizdir. Evcilik oynarken evde yemek yapar çocuk bakar kocamızın işten gelmesini bekleriz. En büyük hayalimiz bir prensin bizi şatodan kurtarmasıdır. Top oynamak istersen oynayamazsın çünkü o erkek oyunudur ve erkekler seni aralarına almazlar. Küçüklüğümü düşündüğümde en özendiğim şey uzun eşek oynamaktı. Erkekler oynarken bir köşede onları izlerdik sadece. Sonra bizde kendi aramızda oynamaya başladık. O yaşta mahallemiz için geçerli bir tabu yıkmıştık belki de. Birkaç hafta sonra oyunu

Biraz daha büyüdük göğüslerimiz çıkmaya başladı bizim için bir fark yoktu aslında ama ip atlarken koşarken bakışlar değişmeye başladı.

erkeklerle oynamamamıza rağmen bir komşumuzdan hepimizin ailelerine kızlarınız iç çamaşırlarını erkeklere gösteriyor diye bir şikayet gelmişti. Oysa biz sadece 9 yaşındaydık ve sadece çocuktuk.
Annemizle gidip büstiyer aldık. Daha buna alışamamışken okulda sadece kızları toplayıp regl dönemi hakkında bilgi verip ped dağıtmışları o zaman sınıfa gidene adar o pedleri nereye saklayacağımızı şaşırmıştık. Regl utanılacak bir şey olarak öğretilmişti çünkü bize. Gerçi bu olay hala güncelliğini kaybetmiş değil. Ped çantası diye bir şey var mesela. Bu tamamen reglnin utanılacak bir olay gibi lanse edilmesinden kaynaklanan bir olay. İlk regl olduğum zaman altıncı sınıftaydım ve annem regl oldun dediğinde oturup ağlamıştım. O zamanlar bana göre çocukluğum bitmişti artık büyümüştüm. Neden bilmiyorum öyle hissetmiştim. Artık her ay bir hafta kanamam olacaktı sürekli kontrol etmem gerekecekti ve en önemlisi artık büyümüş olma gerçeğiydi. Biyolojik olarak mucizevi olan çocuk dünyaya getirme yetisine sahip olmayı bize utanılacak bir olay olarak aşılamışlardır çünkü.
Sonra biraz daha büyüdüm ilk sevgili ilk öpüşme... Korkudan kimseye söyleyemeміştim ama sevgilim bütün arkadaşlarına anlatmıştı. Çünkü bir kızın öpüşmesi el ele tutuşması hatta aşık olması bile ayıptı. Ama erkekler için gurur kaynağıydı.
Baktığınızda bunlar ayrımcılığın en basit ama en temel etkileri. Büyüdükçe ayrımcılık canınızı acıtmaya hatta canınızı almaya başlıyor. Kimseye yaranamamaya başlıyorsunuz öyle ya da böyle kötü eleştiriliyorsunuz ya da beğenilmiyorsunuz.
Zayıfsan kadınsı değilsindir kiloluysan şişko, bakımlıysan aranıyorsundur bakımsızsan kezban, kapalı giysen 'aman çok tutucusun'dur açık giyiniyorsan yollu. O saatte orda ne işin vardır, tecavüze uğruyorsan sen tahrik etmişsindir, o eteği giydiysen laf atılmasına sesin çıkamaz. Tecavüze uğrayıp hamile kalırsan aldıramazsın çünkü sen ölmelisin. Çünkü sen kadınsın. Sen her şeyi hak edersin. Tecavüz, taciz, dayak, zorla alıkonulma hepsi senin içindir.
Kadın olmak zordur. Hele ki Türkiye'de çok daha zordur. Biz biz olalım asla erkeklerin yarattığı o kalıba sığmayalım taşalım.
Eteğimizi de giyip gezelim, istediğimiz saatte sokağa da çıkalım, çok kilo alalım çok kilo verelim, tuvalete giderken pedlerimizi özgürce elimizde taşıyalım, kaşlarımızı almayalım, bakım yapmayalım, hangi yaşta olursak olalım sokakta top oynayalım. Doktorculuk oynarken doktor olalım, evcilik oynarken bebeği bakıcıya bırakıp biz de kendi işimize gidelim çünkü biz kadınız ve istediğimiz her şeyi yapabiliriz. Asla başkasının kalıplarına göre yaşamamalıyız hepimizin yolları, engeller, yokuşları başka. Sadece kendimizi sevelim ve güvenelim.

EVLİLİK MI?

EVCİLİK MI?

Oyun yaşındasınız hem bedenen hem zihnen. Ne vücudunuz ne de psikolojiniz hazır böyle bir duruma. Ama birileri için siz artık hazırsınız. O birileri çekip alıyor sizi hayatınızdan her şeyden uzaklaştırıyor sizi sokaktan, bebeklerinizden, ailenizden ve en önemlisi de kendinizden. Bütün hayallerinizden, geleceğinizden uzaklaştırıldığınızı bir düşünün. Yine o birileri sizi evcilikten alıp evliliğin içine bırakıveriyor. “Bu senin yeni hayatın.” Diyor ve gidiyor. Ne evlilikten haberiniz var, ne yemek yapmaktan ne cinsellikten. Belki de tek bildiğiniz sek sek oynamakken ayağınız takılıyor pat diye düşüyorsunuz ve çocuk gelin sayısı bir kişi daha artıyor. Duyduğumuzda şaşırdığımız ve inanamadığımız daha doğrusu inanmak istemediğimiz bir konu olsa da dünya genelinde günde yaklaşık 39 bin kız çocuğu erken yaşta evlendiriliyor. Türkiye’de ise son 4 yıldaki çocuk gelin sayısı 181 bin olduğu açıklanmıştır. Dünya üzerinde 15-19 yaş aralığındaki her 5 kızdan birinin genç yaşta evlendirildiği, bu evliliklerden önce başlık parsı alındığı ve bu çocukların kocaları tarafından şiddet ve istismara uğradığı tespit edilmiştir. Ülkelere bakıldığında erken evlilik ve gelişmişlik düzeyi ters orantılıdır. Örneğin Hindistan’da kız çocuklarının %47’si 18 yaşından önce evlenmektedir. Konumuz kız çocuklarının erken evliliği olsa da erkek çocuklarda birçok ülkende erken yaşta evlenmeye zorlanmaktadır. Fakat bu durum kız çocuklarında görüldüğü kadar sık karşılaşılan bir durum değildir. Erken yaşta evlilik sadece çocuğun hayatını çalmak değil birçok psikolojik ve bedensel rahatsızlığa davetiye çıkartmaktadır. 2010 yılında Afgan Sağlık Bakanlığı, 20-24 yaş arsındaki kadın ölümlerinin %47’sinin hamilelikle alakalı olduğunu, her iki saatte bir kadının bu tür nedenlerden öldüğünü tespit etmiştir.

Ayrıca erken evlendirilen çocuklar, çaresiz ve baskı altında hissettiklerinden ilerleyen zamanlarda isteseler de evliliği sonlandıramamaktadırlar. Erken yaşta evlenen çocukların normal gelişimlerinin sekteye uğraması bir tarafa ruhsal bütünlükleri bir daha düzelemeyecek bir darbe alır. O yaşta evlenen birinin yaşadığı bu travma, göreceği fiziksel ve ruhsal şiddet bütün hayatını büyük bir karanlığa çeker. Kurabileceği sağlıklı, normal ve güvene dayalı ilişki ihtimalini elinden alır. Erken yaşta evlilik fiziksel ve psikolojik birçok rahatsızlığı beraberinde getirmekte, evlenen bireylerin yetişkinlik dönemlerinde de savaşacağı birçok soruna zemin hazırlamaktadır. Günümüzde erken evliliklerin ve erken anneliğin oranı düşmüş olsa da erken evlilik bitene kadar bizde bu konuda insanlara en önemlisi de çocuklara elimizden gelen desteği sağlamalıyız.

BM Nüfus Fonu Merkezi araştırma sonuçlarına göre Türkiye'de 181 bin 36 çocuk gelin var. BM Nüfus Fonu Merkezi araştırma sonuçlarına göre Türkiye'de 181 bin 36 çocuk gelin var. BM Nüfus Fonu Merkezi araştırma sonuçlarına göre Türkiye'de 181 bin 36 çocuk gelin var. BM Nüfus Fonu Merkezi araştırma sonuçlarına göre Türkiye'de 181 bin 36 çocuk gelin var.

DEĞİŞEN SADECE İSİMLERİMİZ!

Evet dövülüyoruz! Kaç yaşında olursak olalım, hangi ülkede hangi şehirde yaşarsak yaşayalım dövülüyoruz. İster okuma yazma bilmeyelim ister doktoramızı bitirmiş olalım yine de dövülüyoruz ve bunu ne biz ne de devlet durdurabiliyor.

Kadına karşı olan şiddet, kadının en başta yaşamını tehdit eden ve toplumsal hayata katılımını kısıtlayan sosyal bir sorundur. Ulusal ve uluslararası düzeyde olan yasalara ve uygulamalara rağmen dünyanın her yerinde ortaya çıkan bir sorundur şiddet; kararlı bir mücadeleyi gerektirmektedir. Kadına yönelik şiddeti tam anlamıyla anlamak için 2008 yılında ilk defa kapsamlı bir "Türkiye'de Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması" gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonuçlarından yola çıkarak o dönemden günümüze kadar; kadına yönelik şiddetle ilgili olarak kanunların iyileştirilmesi ve şiddetle mücadelede geliştirilen politikaların bütüncül bir biçimde toplumun her kesimini kapsayacak şekilde yürütülmesi yönünde önemli ilerlemeler kaydedilmiştir.

Yıllardır ülkemizde ve dünyada kadınlar seslerini duyurmaya çalışıyorlar. Her gün öldürülen, şiddet gören, tecavüze uğrayan kadınlar kendilerini anlatmaya çabalıyorlar. Fakat toplumun içini acıtacak bir vahşet yaşanmadıkça hiçbirinin derdini yeterince anlayamıyoruz. Örneğin Özgecan'ın vahşice katledilmesi gibi bir olay olmadığında cinayetler, tecavüzler ve dövülen kadınlar klasik bir üçüncü sayfa haberi olmaktan öteye geçemiyor.

Bu olayları önleyecek hiçbir adım atılmıyor. bu gibi durumlarda herkesin aklındaki ilk ve tek şey idam cezası. Fakat ben idamın çözüm olacağını düşünmüyorum. Bence çok daha kapsamlı uzun soluklu çalışmalarda bilim insanları ve stk lar birlikte çalışmalı. Tabii ki ülke yönetiminde yer alan kişilerin de bu çalışmaya destek vermesi gerekiyor. Sonuçta siz "Örtüsüz kadın ya kiralıktır ya da satılıktır." dedikten sonra çare aramanın bir anlamı kalmıyor.

Peki ülkemiz kadına yönelik şiddet taciz ve tecavüz olaylarında ne durumda .

Kadına yönelik şiddet, çoğu ülkede olduğu gibi Türkiye'de de güncelliğini kaybetmeyen bir sorun olmaya devam etmektedir. Kadınlara yönelik insan hakları ihlali ve kadınlara karşı cinsiyetçi ayrımcılık biçimlerinden biri olan şiddet, ülke genelinde öncelikli toplumsal sorumluluklar arasında yer almaktadır. Güvenilir ve güncel veri üreterek veriye dayalı politika oluşturmada akademik kurumların sorumluluğu önem kazanmaktadır.

Türkiye'de kadına yönelik şiddet yıllar geçtikçe artış göstermeye devam etti 2002-2015 periyodunda cinayete kurban giden kadın sayısı 5406'dır. 2014'ün ilk 11 ayında 209 kadın erkekler tarafından öldürüldü, 123 kadını darp edildi, 50 kadın taciz veya tecavüze uğradı. Bu kadınların yarısından fazlasını eski, ayrı yaşadıkları, imam nikahlı yaşadıkları, hala evli oldukları kocaları ve sevdikleri erkekler öldürdü. Aile bireyleri ve birinci dereceden akrabaları olan erkekler tarafından darp edildi taciz ve tecavüze uğradığı.

Türkiye'deki kadınların dörtte biri fiziksel şiddete uğramaktadır. Şiddete uğrayanların dörtte üçü eşi tarafından şiddete maruz kalmaktadır.

Dünya ekonomik forumu tarafından hazırlanan cinsiyet eşitliği raporunda Türkiye son 10 yılda 20 basamak geriledi Türkiye kadın erkek değişikliğinde 142 ülke arasında 125. sırada yer alıyor.

Yıllar geçiyor ve biz dövülmeye, taciz ve tecavüze uğramaya, öldürülmeye devam ediyoruz. Değişen ise sadece isimlerimiz.

ADIN ÇIKMASIN CANIN ELBET GİDECEK

>> Toplum pasifize etmiştir kadını. Erkeğin egoları altında ezilir kadın. Doğusu Batısı yoktur kadının. Doğu'da olan başlık parası, Batı'da "evi, arabası olsun" modernliğine bürünür. Kadın.. İsimsiz bir kadın.. Belki ben, belki de sen.. Susar kadın.. Çığlıkları büyür içinde adım adım... <<

Türkiye'de kadın olmak "canınızın çıkmasından çok adınızın çıkmasından" korkmaktır. Kadını magazin sayfalarında ya da 3. sayfa cinayet haberlerinde görmeye alıştığımız ülkemizde kendimizi ispatlamaya çalışıyoruz. Erkek egemen toplumumuzda kadının içten içe haykırdığı "ben de buradayım" cümlesini duyurmak istiyoruz. Seks objesi olarak görülen, çoğu kesimde çocuk doğurma makinesinden farklı olmayan kadının aslında hak sahibi bireyler olduğunu anlatmak istiyoruz. Cinsiyetçi yaklaşımdan uzaklaşıp eşitliğin var olduğunu göstermek istiyoruz. Narin bedenler altında güçlü irade sahibi olduklarını kanıtlamak istiyoruz. Pembe nüfus cüzdanı varken o kadar da pembe bir hayat yaşamadıklarını fark etmenizi istiyoruz.

Anne rahmine düşer bebek. Baba havalara uçar. Kadın o zaman değerli hissetmeye başlar kendisini. Her istediği yapılır, prensesler gibi bakılır. Baba içinde hep bir "erkek" bebek isteğiyle geçirir günlerini. Hastaneye kontrol zamanı gelinir. Heyecan, merak iç içedir. "Sağlıklı olsun da cinsiyeti önemli değil" denilen bebeğin kız olduğu öğrenilir. Biraz hayal kırıklığı yaşar baba. Sonra alıştırır kendini bu duruma. "2. bebek" planları yapmaya başlar o anda. Günler geçer, doğar bebek.

Pembe nüfus cüzdanı, pembe kıyafetleri olur mavi toplumda. Büyümeye başlar bebek. Tatlı bir kız çocuğu olur. Hep bir şeyler öğretir ailesi ona. "Ahlaki" değerleri olan Türkiye'de oynayamaz kız çocuğu sokakta. Saati bellidir eve girmesinin. Oturup, kalkmasını bilir. Annesi öğretmiştir en başında."Bacakların açık oturma kızım, kızlar bacaklarını kapatarak oturur." Arkadaş edinmeye başlar kız çocuğu. Aile hep bir mesafe ister erkek çocuklarla arasında. "Ayşe"ye oyun oynamaya gidebilir kız çocuğu ama "Ali"ye gidemez. İsterse "Ali" gelebilir. Ergenliğe girer kız çocuğu. Artık yavaş yavaş kadınlığa adım atmaya başlar. Vücut hatları belirginleşir, güzel ve albenilidir. Ancak o utanır bu durumdan. Vücut hatlarını gizlemeye çalışır başlangıçta. Hep masum kalmak ister. Çünkü ailesinin ona öğrettiği "ayıp" lar vardır. Erkek kardeşi varsa sünnet düğünü olur. Gururlanır baba. Oğlu artık erkekliğe atmıştır ilk adımını. Oysaki kız çocuğu saklar babasından regl olmasını. Utanır. Korkar babasının tepkisinden, babasının onu eskisi gibi sevmeyeceğini düşünür, korkar. Kadın olduğunu sokakta hissettirirler kız çocuğuna. Önceden giydiği kısa şortları artık giydiği zaman erkeklerin ona bakışlarından rahatsız olur. Laf atarlar vücuduna. Hem gözleriyle hem sözleriyle taciz ederler. İki yolu vardır bu genç kadının artık. Ya giyinişine dikkat edecek ya da erkeklerin ona yapıştırdığı bu damgalara sabredecek. Genelde birinci seçeneği seçerler güzel ülkemde. Kadın önce babasının namusudur çünkü, gelecekte de kocasının. Ona bu yaftalamaları yapıştıranlar erkek olmasına rağmen, yine bir erkek için yapar seçimlerini. Aşık olur kadın. Sevdiği gibi sevildiğini hisseder. Ruhunu okşar aşığının ona söylediği sözler. İlk öpücük heyecanla karışık korku içerir. Vicdan azabı hisseder. İlk birlikteliği ise daha büyük bir korkudur onun için. Duygularını yaşayamaz kadın, içine atar. Erkek birlikte olduğu kadın hakkında arkadaşlarına,babasına şakalar yapabilirken, kadın utanır ve susar. İçinden haykırır her şeyi kadın. Baba oğluna "aferin oğlum" derken, ona "namusun gitti artık senin" diyeceği için, içine ağlar.

1-0 hayata önde başlar o erkek çocukları, ailelerinin öğrettikleri doğrultusunda da kadınların 10-0 mağlup başladıklarını düşünürler. Evlenir kadın. Artık kocasının namusudur O. Tüm ailede bebek beklentileri başlar. Eğer bebek olmuyorsa vay kadının haline. İstemez aile kadını. Oğullarında suç bulmazlar hiçbir zaman. Sorun hep gelindedir. Bebeği olsun diye mucizeler diler kadın. O da kendisini suçlu bulur. Bebeği olsa da olmasa da her zaman 2. planda olur kadın. Bebek doğana kadar değerlidir. Oğlu olursa babasıyla bir olur onu ezer, kızı olursa ikisi birlikte ezilir. Şiddet görür kimi zaman. Kimi zaman hakaretler işitir. Ölmediyse Türkiye'de şanslıdır kadın.

DISTOPYALAR VE KADINLAR

DİSTOPYALARDA KADINLAR

Geçmişte yayınlanan birçok roman bugüne dair bir kehanet gibi. Özellikle 20. Yüzyılda yayınlanan distopya romanları günümüzde karşılaştığımız devlet baskısı ve erkek egemenliğinin bir ön gösterimi niteliğinde. 21. Yüzyılda ise işler değişiyor. 1900'lü yılların bastırılmış ve susturulmuş kadınları yerini 2000'li yılların geleceğin karanlık dünyasını aydınlatan kadın kahramanlarına bırakıyor .

Swastika Geceleri ve 1984

Swastika Geceleri, feminist ve antimilitarist yazar Katherine Burdekin 'in 1937 yılında yayınlanan eseri. Kitap ilk çıktığı yıllarda pek ses getirmemiş olsa da 80'li yıllardan sonra epey dikkat çekmeyi başarmış. Burdekin'in kitabı Hitler'in ideolojisinin tüm dünyaca benimsendiği, kadınların kendi bölgelerinden çıkamayan saçları tıraşlı, ruhları ve düşünceleri olmadığına inanılan, sadece neslin devam etmesine yarayan hayvanlar olarak kullanıldığı karanlık bir geleceği anlatıyor. Öyle ki kadınların çocuklarını bile ellerinde tutmalarına izin verilmiyor. Erkek çocuklar 16 aylıkken annelerinden alınıyor ve artık devletin malı oluyor.

20. Yüzyılın en önemli distopyalarından 1984 de 1949 yılında George Orwell tarafından kaleme alınmış. Romanın distopik dünyasında totaliter bir merkezi tek partinin yönetiminde korku, propaganda ve beyin yıkama ile halk ve hayatı manipüle ediliyor.

Kehanet mi Kurgu mu?

Bu iki kitapta da tıpkı gerçek hayattaki gibi kadınlar arka plana atılmış ve sadece satır aralarında onlardan bahsediliyor. Kadınların kendi bedenleri üzerinde seçim hakkı yok, hepsi sadece doğurganlıkları için kullanılıp bir kenara atılıyor. Kürtajın yasaklanması, kadın doğurganlığı üzerinden yürütülen politikalar göze alındığında bu iki kitabın şimdiki zamanla paralellik içinde olduğunu da açıkça görebiliyoruz.

Burdekin ve Orwell geçmişten günümüzün karanlık geleceğini görmüş gibi duruyor.

Açlık Oyunları ve Uyumsuz

Açlık Oyunları 2008 yılında Susanne Colins tarafında yazılmış bir distopya romanı. 20. Yüzyılın distopyaları aksine Açlık Oyunları içinde bir kadın kurtarıcıyı barındırıyor. Katniss isimli bir karakter baskıcı yönetim şekli izleyen Panem'e baş kaldırıyor ve sonunda bu savaşı kazanıyor. Tıpkı Colins'in romanı gibi Veronica Roht imzalı Uyumsuz da bir genç kızın toplumsal düzene baş kaldırmasıyla yaşanan bir dizi olayı ve sonunda kazanılan zaferi anlatıyor.

İçimize minik bir umut ışığı serpen bu romanlar şimdilik gençlik serisi olarak pek ciddiye alınmasa da ileride ne olacağını bilemeyiz.

Kadını boyunduruk altına sokarak hükmetmek, bir birey olma vasfından uzaklaştırıp tıpkı bir oyun hamuru gibi ona şekil vermek gayesinde olan devlet ve toplum belki de yerini Roth ve Colins'in kadın kahramanlarının getireceği aydınlık bir geleceğe bırakır. Kim bilir…

jojo

ŞU HALİNE BİR BAK!

#Body Shaming

Neslisah YAMAK

Son zamanların en büyük zorbalıklarından birine merhaba deyin! Onun yüzünden birçok kadının sağlığından olduğu, hatta intihara kalkıştığı Body Shaming karşınızda!

Ne Demek Body Shaming?

Kapitalizmin en büyük kazançları genelde kadınlar üzerinden elde ediliyor. Birçok endüstriyel alan kadının vücudundan faydalanarak varlığını sürdürüyor. Metalaştırılan kadın ve onun uzuvları her yıl farklı şekiller verilerek moda adı altında dünyaya yayılıyor. Sunulan şekillere uymayan kadınlar veya uymayı reddedenler de zorbalığa maruz kalıyor.

Bu zorbalığın bir de ismi var; Body Shaming.

Eğer İngilizce bilmiyorsanız bu kelimeler size anlamsız gelebilir. Hatta İngilizce biliyor olsanız dahi anlamsız gelme ihtimali yüksek. Body Shaming'in sözlük anlamı tam olarak ''insanlara bedenini kullanarak hakaret etmek, onları vücutlarını kullanarak utandırmak''.

Dünden Bugüne Body Shaming

İçinde bulunulan dönemin modasına uygun gözükmeyenler, insanlığın var olduğu her zaman diliminde diğerleri tarafından hor görüldüler. 70ler, 80ler,90lar… Özellikle kadınlar için bu dönemler hep aynı iki anahtar kelimeyi taşıyordu; zayıflık ve güzellik. Eğer bu iki sıfata uygun değilseniz diğerleri tarafından kötü sözler işitmeye hazır olmalıydınız.

Günümüzde de bu konu hakkında değişen hiçbir şey yok. Hatta öyle ki kitle iletişim araçlarının yaygınlaşması ve sosyal medyanın herkes tarafından kullanılabilir hale gelmesiyle bu zorbalık giderek arttı. İnsanlar tanımadıkları insanlara sırf kendi göz zevklerine uymadıkları için hakaretler yağdırmaya başladı. Farklı olmaya izin vermeyen toplumlar bunun sonucunda birçok sağlıksız birey yarattı.

Sektörlerin Hedefi: Kadınlar

Body Shamige maruz kalanlar elbette sadece kadınlar değil. Erkekler de en az kadınlar kadar bu zorbalık furyasının mağduru oluyorlar. Fakat çoğu sektörün ilk hedeflerinin kadınlar olduğunu da görmezden gelemeyiz. Giyim, spor, sinema, müzik endüstrileri kadınlara hep bir ağızdan haykırıyor; ''DİKKATE ALINMAK İSTİYORSAN ZAYIF VE GÜZEL OLMALISIN. EĞER DEĞİLSEN KENDİNDEN MEMNUN OLMAYI, KENDİNİ SEVMEYİ AKLINDAN BİLE GEÇİRME.''

Bu olguyu özellikle dergilere baktığımızda rahatça görebiliriz. Kadın dergileri kadınları belli bir kalıba sokmakta oldukça ısrarlı. Kendi yarattıkları güzellik sınırları dışına çıkan kadınları da hasta ve yardıma ihtiyacı olan bireyler olarak lanse etmekten de hiç çekinmiyorlar.

Sadece kadın değil erkek dergileri de kadın vücudunu metalaştırarak tek tip kadını yaratma konusuna katkı sağlıyor. Onlara göre şişman ve bakımsız olmak sadece erkeklere has özellikler. Kadınlar her zaman fit, bakımlı ve güzel olmalıdır.

Bahsettiğimiz dergilerin kapakları hep 'Daha Fazla Yağ Yak, Bikini Sezonu Geliyor, Sizi Tok Tutacak 8 Yiyecek' gibi başlıklarla doludur ve aslında hepsinin tek bir amacı vardır: kadınların kendi bedeni üzerindeki denetimini yok ederek, o bedeni çeşitli moda akımları sayesinde ve çeşitli psikolojik baskı unsurlarını kullanarak ticari bir araç haline getirmek.

Fat Shaming, Skinny Shaming ve Diğerleri

Body Shaming her ne kadar kilolu insanlar üzerinde baskı yaratmak için kullanılsa da son dönemlerdeki moda değişimi dikkatleri skinny shaminge çekti. Sıfır beden döneminin kapanıp yerini geniş kalçalara ve büyük göğüslere bırakması, şarkılarda zayıf kadınlarda dalga geçilmesi, insanlara body shaming zorbalığına sadece şişmanların maruz kalmadığını kanıtladı. Sivilceler, yüz tüycükleri, dişler, boy… Hepsi bir kadının kalbini kırmak, onu eleştirmek için bir silaha dönüştürüldü.

Zorbaların Silahları; İnternet ve Anonimlik

Kadınları vücutları yüzünden utandıran ve vücutlarını kullanarak onlara inceden hakaret eden sadece dergiler, televizyon ve sinema değil. İnternette anonim olarak rahatça dolaşan, herkese her istediğini söyleyen ve sayıları pek de az olmayan bir kitle mevcut. Bu kitle ünlü veya ünsüz birçok kadının kendinden nefret etmesine neden oluyor ve kadınlar üzerinde kendini yetkili merci olarak görüyor.

Bu anonim zorbalardan ülkemizde de bolca mevcut. Bu kitle genelde kendi göz zevkine uygun bulmadıkları kadınları ''Kezban'' adı altında aşağılıyor ve anonim olmanın verdiği rahatlıkla bundan hiçbir şekilde suçluluk duymuyor. Hatta öyle ki ''kezban'' sözcüğü günlük hayata yansımaya hatta kadınların bile birbirine hakaret etmek için kullandıkları bir kelime haline gelmeye başladı.

Ünlüler ve Body Shaming

Body shamingden en çok nasibini alan kuşkusuz en çok göz önünde olan kadın ünlüler. Yedikleri, içtikleri, giydikleri olay olan ünlü isimler elbette birçok acımasız eleştiriye maruz kalıyor. Bu eleştiriler genellikle onların yetenekleri veya yaptıkları iş için değil vücutları için oluyor.

Ünlü komedyen, oyuncu ve aktivist Margaret Cho, vücudu öne sürülerek nasıl işinden olduğunu şu sözleriyle anlatıyor; '' İlk televizyon şovumu yaptığımda bir sürü problemle karşılaştım. Bana devamlı çok şişman olduğumu söylüyorlardı. İşimi gerçekten elimde tutmak istiyordum, bu yüzden de zayıflamayı denedim. En sonunda şovumu iptal ettiler ve yerine Drew Carey'i koydular. Çünkü o daha zayıftı.''

Ünlü tenis oyuncusu Serena Williams da body shaminge maruz kalanlar arasında. Tenisçi geçtiğimiz günlerde katıldığı American Morning Show'da vücudu hakkında yazılan kötü yorumlar için '' Hayatım boyunca böyleydim. Kendimi benimsedim ve görünüşümü seviyorum. Sonuna kadar kadın olmayı seviyorum. Güçlüyüm, sağlamım, aynı zamanda da güzelim ve bunda yanlış hiçbir şey yok.'' Dedi.

Body Shaminge Karşı El Ele!

Son zamanlarda gittikçe yayılan ve önüne geçilemeyen body shaminge karşı hem bireyler hem de ünlü markalar elele vermeye başladı.

Ünlü bakım ürünleri markası Dove, Victoria Secret'ın meleklerine karşı, 'Real Beauty Campaign' adı altında bir kampanya başlattı. Bu kampanyada ince mankenler yerine her vücut ve yüz tipinde kadınlar kullanıldı. Dove yetkilileri amaçlarını ''Kadınları içinde oldukları beden içinde mutlu edebilmek, güzelliğin kaygı değil güven kaynağı olduğu bir dünya yaratmak.'' sözleriyle açıkladı.

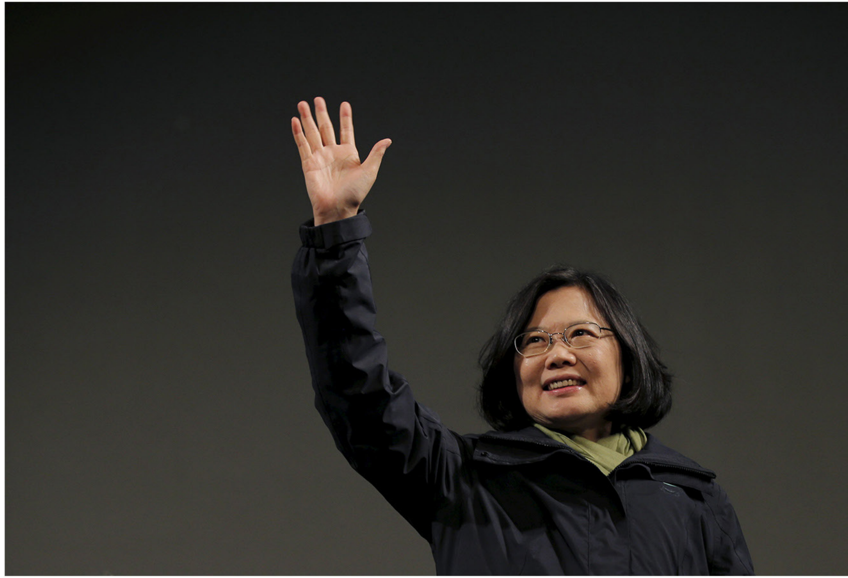
Londralı güzellik uzmanı Em Ford da body shaminge karşı gelenler arasında. Yüzünde birçok sivilce olan güzellik uzmanı, internette maruz kaldığı kötü yorumlara karşı geçtiğimiz günlerde youtube kanalına bir video yükledi. '' Sen güzelsin. Sakın kimsenin aksini söylemesine izin verme. Hatta kendinin bile.'' Diyen Ford kendisi gibi zorbalığa maruz kalanlara destek verdi.

The Oprah Magazine, dergilerde sıkça rastladığımız body shaminge bir örnek daha verdi. Derginin moda önerileri kısmında yazan ''Sadece (sadece ama sadece) düz bir karına sahipseniz crop top (göbeği açık tişört, bluz) giymekte serbestsiniz.'' yazısı birçok kadını kızdırdı. Bu sözler üzerine düz bir karına sahip olan ya da olmayan kadınlar crop toplarını giyip fotoğraflarını sosyal medyaya yükleyerek The Oprah Magazine'i protesto etti.

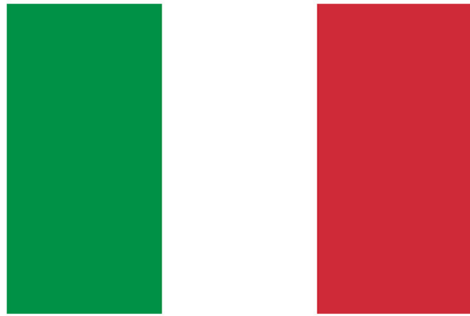

HABERLER

TAYVAN'IN İLK KADIN CUMHURBAŞKANI GÖREVI DEVRALDI

Tayvan'da Ocak ayındaki seçimleri kazanan Demokratik İlerleyiş Partisi'nin (DPP) lideri Tsai Ing-wen, yemin ederek Cumhurbaşkanlığı görevine başladı.
Muhalefetteki DPP Ocak ayındaki seçimlerde oyların yaklaşık yüzde 56'sını alarak, iktidardaki Kuomintang (KMT) partisini büyük yenilgiye uğratmıştı.
Eski bir üniversite öğretim görevlisi olan 59 yaşındaki Tsai'nin partisi, Çin'den ayrılmayı ve tam bağımsızlığı savunuyor.
Ancak Tsai başkanlık konuşmasında provokatif bir dil kullanmaktan kaçındı; Çin'e olumlu diyalog çağrısında bulunarak "tarihin yükünü üzerimizden atalım" dedi.
Çin ile ilişkilerde mevcut durumu koruyacaklarını belirten yeni cumhurbaşkanı, "ancak Pekin, Tayvan'ın demokrasisine saygı duymalı" diye konuştu.

İTALYA'DA MÜSLÜMANLARA 'KADINA SAYGI' KURSU

Milano, Monza ve Brianza İslam Dernekleri Koordinasyonu (Caim) tarafından organize edilen kurslarla, kentteki Müslüman cemaate "cinsiyet eşitliği" ve "duygusal yaşam" gibi başlıklarda eğitim verilecek.
Organizatörler, bu kurslarla başta Müslüman erkekler olmak üzere, evlenmeye hazırlanan çiftler ve imamların da hedef alındığını belirtiyor.
Kampanya kapsamında cuma namazları sırasında verilecek vaazlarda da kadına saygı temasının işlenmesi planlanıyor.

TACIZCILERIN SERGISINI YAPACAK

Birçok başarılı yapımda izlediğimiz Nesrin Cavadzade, verdiği röportajda çok şaşırtıcı bir açıklamaya imza attı. Çiçeği burnunda oyuncu son zamanlarda sosyal hesaplarından sık sık tacize uğradığını ve kendisine gönderilen çıplak fotoğraflarla sergi açacağını şu sözleriyle belirtti; "Instagram'da özelden, mesajdan çıplak fotoğraflarını yolluyorlar. Başlarda çok üzülüyordum. Ama sonra aklıma dâhiyane bir fikir geldi. Şimdi hiçbirini silmiyorum, onlarla sergi açacağım. Kimliklerini de açıkça göstereceğim. Erkek cinselliğini bu şekilde sergilemekte bir sakınca görmüyorsa, kadın da bundan sanat üretmekte sakınca görmemeli."

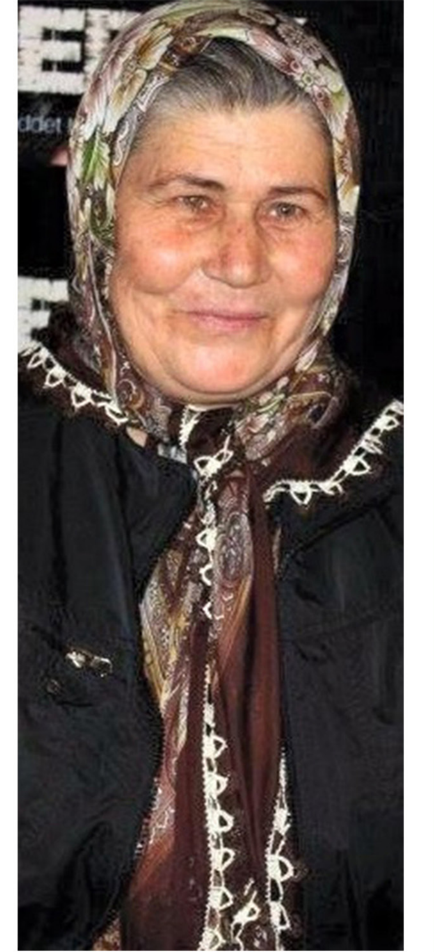
METRO TURIZM OTOBÜSÜNDE MUAVINDEN TACIZ

Muğla-İstanbul arası taşımacılık yapan Metro otobüsünde akıllara durgunluk veren bir olay yaşandı. Üniversite öğrencisi C.D., İstanbul'da bulunan arkadaşının yanına gelmek üzere otobüse bindi. İddiaya göre C.D. uyurken, muavin yanında mastürbasyon yaptı. Uyandığında bu manzarayla karşılaşan C.D. olayı jandarmaya bildirdi.G. isimli muavin gözaltına alındı.

BU ŞEHIRDE KUAFÖRLER 18 YAŞ ALTI GELIN SAÇI YAPMAYACAK

Van'da küçük yaşta evliliklerin önüne geçmek için kampanya düzenleyen Van Yaşam Kadın Çevre Kültür ve İşletme Kooperati (Yaka-Koop) tarafından kentteki kadın kuaför salonlarına 'Bu iş yerinde 18 yaş altı gelin saçı yapılmamaktadır' yazılı afişler asıldı.
Kentteki kuaför salonlarına asılan afişlerle ilgili açıklamalarda bulunan Yaka-Koop Başkanı Gülmay Gümüşhan, çocuk yaşta evliliklere karşı oldukları için böyle bir kampanya başlattıklarını belirterek şöyle konuştu:
"Düğün için gittiğim kuaför salonlarının küçük yaşta gelinlerle dolu olduğuna bizzat şahit oldum. Bu nedenle kentteki kuaför işletmecileriyle bir çalıştay yaptık ve bir karar verdik. O çalıştayda erken yaşta zorla evliliğin sakıncalarını, intiharları ve bununla ilgili yürüttüğümüz kampanyamızı anlattık. Ve üzerinde '18 yaş altı kız çocuklarının saçlarını yapmıyoruz' yazılı afişler hazırladık. Bunları kuaför salonlarına astık. Kuaför salonları sahipleri de bu durumdan gayet memnun. Kampanyamızın bundan sonraki aşamasında da düğün salonları ve gelinlik satan iş yerlerine de bu afişleri asacağız. Bu konuda herkesten duyarlılık bekliyoruz."

TARLADAN YÖNETMENLİĞE

Tarladan kazandığı para ve içindeki sanat aşkı ile Mersin'de bir tiyatro kuran hem de yazıp yöneten Ümmiye Koçak "Yün Bebek" Filmini çekerek New York'ta "En iyi Avrasyalı Kadın Sanatçı" ödülünü aldı.

www.kezbandergi.com.tr

facebook.com/kezbandergi

twitter.com/kezbandergi

kezbandergi@gmail.com

